

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวจิตาธิปไตย จันทองคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2548

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

บทคัดย่อ

ของ
นางสาวจิตาธิปไตย จันทองคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จิตารีย์ จันทองคำ. (2548). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียน
แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพฯ จำนวนนักเรียน 24 คน โดยเป็นห้องที่ผู้วิจัย
ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอน 1 ห้องเรียน ใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าจำนวน 20 คาบ
คาบละ 50 นาที และใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest and Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบทดสอบย่อยจากบทอ่าน แบบสังเกต
พฤติกรรม

การทำงานกลุ่ม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ
ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1 นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วยวิธีการเรียน
แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการ
แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39

DEVELOPING ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY OF MATAYOMSUKSA 1
STUDENTS THROUGH COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE: STUDENT TEAMS–
ACHIEVEMENT DIVISIONS (STAD)

AN ABSTRACT
BY
MISS THITAREE JUNTHONGKUM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
May 2005

Thitaree Junthongkum. (2005). *Developing English Reading Comprehension Ability of Matayomsuksa 1 Students through Cooperative Learning Technique: Student Teams–Achievement Divisions (STAD)*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Ajarn Koolatip Rohitratana.

The purpose of this study was to develop Matayomsuksa 1 students' English reading comprehension by using the Cooperative Learning Technique: Student Teams–Achievement Divisions (STAD) and to study the students' attitude towards using the Cooperative Learning Technique: Student Teams–Achievement Divisions (STAD).

The samples of this study were 24 Matayomsuksa 1 students of Bangkok Christian College, Bangkok during the first semester of the academic year 2004. The study was carried out for 20 fifty–minute periods.

The instruments used in this study consisted of four lesson plans, a pre-test and post-test, four summative tests, a group work observation form and a students' attitude questionnaire. The mean, percentage and t–test for dependent samples were used as statistical methods.

The results of this study revealed that:

- 1 The students' abilities in reading English comprehension significantly increased at .01 level.

- 2 The students' attitude towards using the Cooperative Learning Technique: Student Teams–Achievement Divisions (STAD) was good with the mean at 4.39 rating scale evaluation.

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวจิตติารีย์ จันทองคำ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักรพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตะนะในฐานะประธานกรรมการ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องจึงทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาตะวันตกที่ได้กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ ให้คำปรึกษา ชี้แนะ ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ และให้กำลังใจตลอดมาจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สมกิจ กิจพูนวงศ์ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยาที่ได้กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ ให้คำปรึกษาชี้แนะและให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ทางด้านสถิติและโปรแกรมตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบโปรแกรมจินดา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยเฉพาะห้องสมุด ที่สนับสนุน แนะนำและช่วยเหลือตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน ดร.วรณัฐ ตรีวิจิตรเกษม ดร.จาริต องค์กรวรรณ ที่ปรึกษากรรมการบริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน ที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศทุกคนที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่น้องสมาชิกในครอบครัวและผู้มีพระคุณทุกท่านที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ คุณค่าและประโยชน์ใดที่เกิดจากการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้การศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

ฐิตารีย์ จันทองคำ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	25
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	35
ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน	37
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
ความมุ่งหมายของการวิจัย	42
วิธีดำเนินการวิจัย	42
สรุปผลการวิจัย	44
อภิปรายผล	44
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	59
ประวัติย่อผู้วิจัย	146

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้ปกติ	15
2 เครื่องมือต่าง ๆ มีจุดประสงค์และรายละเอียดในการรวบรวมข้อมูล	31
3 แบบแผนการทดลอง	31
4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองของผู้เรียน ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	35
5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง	36
6 การเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยผู้วิจัยและผู้เรียน	38
7 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	40
8 แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	62
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนรายบุคคลจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง	137
10 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 1	138
11 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 2	139
12 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 3	140
13 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 4	141
14 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	142

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ในชั้นเรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางกับการเรียนแบบร่วมมือ	13
2 แผนภาพแสดงขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	61
3 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	129
4 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	130
5 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	131
6 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	132

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แพร่หลาย เอกสารตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา Internet ตลอดจนนิตยสาร คำอธิบายสิ่งของเครื่องใช้ในการอุปโภคบริโภคต่างๆ พิมพ์ด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ สำหรับประเทศไทยนั้นภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในด้านการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การท่องเที่ยว ธุรกิจ อาชีพและการศึกษา ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1)

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะคือทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ถึงแม้ในวงการศึกษาคิดใช้สื่อทางการศึกษาที่ทันสมัยมากขึ้น แต่การอ่านก็ยังคงมีความสำคัญมาก เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่างๆ มีอยู่อย่างแพร่หลาย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ มีเวลาที่จะพิจารณา ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือกและเปรียบเทียบกับสิ่งที่อ่านไปแล้วได้ (Hafner. 1971: 9-10) การจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาชั้นสูง ต้องเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านเพราะการเรียนรู้ในด้านวิทยาการต่างๆ ต้องอาศัยตำราทางวิชาการซึ่งเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสูงย่อมได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้ และทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมได้ดี การอ่านที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต (สมุทรา ชื่นชวน นิช. 2545: 1-2)

อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ทันสมัย สอดคล้องกับการเรียนการสอน สภาพสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยี แต่จากการประเมินคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2544: 10) พบว่าความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 71-74; 2541: 15) พบว่าบัณฑิตไทยมีคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์สากล ส่วนทักษะการอ่านอยู่ในกลุ่มได้คะแนนต่ำ

สาเหตุที่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ และผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านเนื่องจาก ความรู้ความสามารถทางภาษาของเด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลงในด้าน

กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นหมู่คณะ การเรียนรู้ยังคงเน้นให้ผู้เรียนรับรู้และเชื่อมโยงการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา มากกว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จำนวนผู้เรียนในชั้นมีมากเกินไป และผู้เรียนในระดับเดียวกันมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนเรียนไม่ทันกันจึงเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้การใช้เทคนิคการสอนของครูและการเลือกกิจกรรมต่างๆ ให้หลากหลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูผู้สอน (กรมวิชาการ. 2543: 30-45)

จากงานวิจัยของพรพนา เทียนทอง (2542: 1-2) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การสรุปความหรือการตีความของผู้เรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เพราะผู้เรียนยังใช้วิธีการอ่านโดยการแปลความหมายของคำทุกคำที่พบในบทอ่าน ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนและฝึกการใช้ยุทธวิธีในการอ่านอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนยังสอนโดยใช้การแปลสิ่งที่อ่านให้ผู้เรียนฟัง หรือบางครั้งแม้ครูจะสอนยุทธวิธีในการอ่านต่างๆ แต่ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป ผู้เรียนแต่ละคนมีระดับความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดกิจกรรมการเรียนเป็นการแข่งขันกันหรือต่างคนต่างเรียน ไม่มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริบุปผา อุทราธาดา (2543: 2) ที่ได้ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดสภาพการเรียนการสอนทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ซึ่งตรงกับงานวิจัยของขจรศักดิ์ สุนลี (2545: 2) และอัจฉรา วิมลเกียรติ (2547: 2) ที่พบว่า ผู้เรียนขาดทักษะในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ และผู้เรียนในชั้นมีจำนวนมากเกินไป

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่สนใจในการอ่าน และใช้เวลาในการอ่านมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนผู้เรียนในชั้นมีมากและผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันทำให้เรียนไม่ทันกันจึงเกิดความเบื่อหน่าย เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและพบวิธีสอนที่คาดว่าจะแก้ปัญหาได้คือ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งแนวทฤษฎีการสอนนี้เป็นวิธีที่ผู้เรียนร่วมกันเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ ผู้เรียนที่มีความสามารถมากช่วยผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า ซึ่งตรงกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน คือมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการพัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: บทสรุป)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้มีหลายวิธีแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักการศึกษา แต่วิธีที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันมาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษา ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin. 1995: 5-6) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกิจกรรมกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน สังเกตโครงสร้างของบทอ่าน วิเคราะห์บทอ่านร่วมกันเพื่อตอบคำถามจากบทอ่าน หรือทำกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านที่กำหนดให้ ผู้เรียนทุกคนต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สำหรับครูผู้สอนจะลดบทบาทในห้องเรียนจากการเป็นผู้อธิบายมาตลอดมาเป็นผู้ฟังและคอยสนับสนุนช่วยเหลือ ฝึกทักษะทางสังคมบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้กลุ่มมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้อภิปราย ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จะช่วยให้ผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถมากได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่าให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น เพราะใช้ภาษาที่สื่อความหมายกันได้ง่าย และผู้เรียนกล้าที่จะซักถามในข้อสงสัย เป็นวิธีช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Johnson & Johnson. 1994: 30) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาควรเน้นการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นทักษะกระบวนการที่มีส่วนร่วม การแสดงออก การปฏิบัติและการประกอบอาชีพระหว่างเรียน กิจกรรมกลุ่ม การจัดบรรยากาศประชาธิปไตย การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรวมทั้งการสอดแทรกกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนาลักษณะนิสัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 7) และยังสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้โดยมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ นำไปใช้ได้ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รู้จักกระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1-3)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันคือความสามารถมาก ปานกลางและน้อยมาเรียนรู้

ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาและทำความเข้าใจบทเรียน ฝึกทักษะทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนจะลดการแข่งขันในการทำงานเพื่อตนเองลงและทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น สมาชิกแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งทำให้รู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง มีความสนใจและสมาธิในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น (Slavin. 1995: 41-46)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นและเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่สนใจศึกษานำไปปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับชั้นต่างๆ โดยจัดสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสาระเพิ่มเติมจำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 80 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสาระเพิ่มเติมจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอน 1 ห้องเรียน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ รวมเวลาทั้งสิ้น 20 คาบ คาบละ 50 นาที
4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ พิจารณาตัดเลือกจากหนังสือเรียน วารสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) จำนวน 4 เรื่อง โดยพิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกับที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมีความเหมาะสมในการอภิปรายกลุ่ม โดยกำหนดเป็นเรื่อง 4 ประเภท ดังนี้

1. “วันสำคัญต่างๆ” (Special Days)
2. “กีฬา” (Sports)
3. “บุคคลที่น่าสนใจ” (Interesting People)
4. “สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ” (Inventions)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **วิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)** หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน โดยสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ความสามารถปานกลาง และความสามารถน้อย มาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย จำนวน 4 คน โดยมีสัดส่วน 1:2:1 สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษา ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม หากกลุ่มใดสามารถทำงานร่วมกันได้ดีจะได้รับการเสริมแรง โดยครูให้คำชมเชย รางวัล หรือเกียรติบัตรเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้และทำงานกลุ่มให้ดียิ่งขึ้น โดยวิธีการของสลาบิน (Slavin. 1995: 71-73) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบในการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันคือผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย ในอัตราส่วน 1:2:1 สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมของกลุ่ม ร่วมกันศึกษา อภิปรายหรือแก้ปัญหาพร้อมกัน ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตน ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

ขั้นตอนที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores) เป็นการนำคะแนนทดสอบย่อย (Quiz Scores) ของผู้เรียนไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน (Base Scores) แล้วนำผลต่างของคะแนนทั้งสองนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition) กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและยอมรับ หรือได้รับรางวัล โดยได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้สอนนำค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมาเปิดเผยประกาศ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทราบว่ากลุ่มใดได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในด้านการตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญ การลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอน และการบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

สมมุติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสามารถในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบที่พัฒนาความสามารถในการอ่าน
 - 1.4 วิธีการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.1 ความเป็นมา ความหมาย และลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.2 องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.3 รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.1 ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.2 ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.3 โครงสร้างของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.4 กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.5 หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายต่างๆ ดังนี้

ครอเลย์ (Crawley. 1995: 14-15) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน โดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

เดย์และแบมฟอร์ด (Day & Bamford. 1998: 12-15) กล่าวถึงความหมายของการอ่านคล้ายกับ คอนเลย์ (Conley. 1995: 6-8) ระบุว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการความคิดเชื่อมโยงข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สมุทร เชนเชาวนิช (2545: 1) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านคือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การสื่อความหมายในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ 1. ผู้เขียน 2. ผู้อ่าน 3. รายงานสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านนั้นๆ

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545: 16-17) ได้กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการความคิด ประกอบกับประสบการณ์เดิมและความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่าน มาจับใจความสำคัญ สรุปความเพื่อเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

จากความหมายของการอ่านที่ผู้เชี่ยวชาญให้ไว้ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด โดยผู้อ่านจะต้องตีความและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้ทางด้านภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านประยุกต์เข้ากับความรู้ใหม่ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

1.2 ความสามารถในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่าน ดังนี้

คาร์เรล (Carrell. 1984: 332-333) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านคือความสามารถที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ความคิดรวบยอด ความรู้ลึกและทัศนคติของผู้อ่านที่มีอยู่ช่วยในการทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของบทอ่านได้

มัวร์ และลีแดนส์ (Moore & Readence. 1984: 3-7) ให้ความหมายว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ในข้อความที่อ่านโดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านซึ่งสอดคล้องกับ เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974: 147-148) คือ

1. ความสามารถในการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยผู้อ่านสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่างๆได้ โดยนำใจความสำคัญของเรื่องแปลเป็นแผนภูมิ แผนผังได้ เป็นต้น

2. ความสามารถในการตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอในบทอ่านโดยตรงไปตรงมา โดยผู้อ่านต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนมาช่วยตัดสินใจทำความเข้าใจในข้อมูลที่อ่าน สามารถสรุป ทำนายเหตุการณ์ ระบุความคิดหลักของเรื่องได้

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เขียน เข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนนำมาเสนอ สามารถเปรียบเทียบเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

4. ความสามารถในการระดับขั้นสูง (Scriptually Implicit Comprehension) เป็นความสามารถเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาโดยผสมผสานและเรียบเรียงใหม่

จากความคิดเห็นความสามารถในการอ่านของนักการศึกษาสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านคือ ความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้ ประสบการณ์เดิม ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ข้อความที่อ่าน ตีความ สังเคราะห์เนื้อหาจนสามารถสรุปความคิดเห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

1.3 องค์ประกอบที่พัฒนาความสามารถในการอ่าน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านดังนี้

วิลเลียม (William. 1994: 3-12) กล่าวว่าองค์ประกอบในการอ่านประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) หมายถึง ความรู้ด้านการสะกดคำ การอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้ด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) หมายถึง ความเข้าใจในจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (General Knowledge) ได้แก่ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ การมีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reasons for Reading and Reading Styles) เหตุผลและความต้องการในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกัน จึงต้องเลือกวิธีการอ่านให้ถูกต้อง กูดแมน (Goodman. 1990: 25-30) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในการอ่านมี 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) เป็นระยะเริ่มต้นที่ผู้อ่านรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำศัพท์ เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจในภาษาที่ปรากฏในบทอ่านได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือความหมายของคำ (Conceptual or Semantic Completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานในเนื้อเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) งานเขียนแต่ละชิ้น ผู้เขียนจะนำเสนอความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียนรวมอยู่ด้วย หากผู้อ่านมีวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ผู้อ่านอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านงานเขียนนั้น

กล่าวโดยสรุป ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้ในเรื่องภาษา โครงสร้างคำและประโยค ความรู้รอบตัว ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสมบูรณ์ของข้อความ ความสามารถในการวิเคราะห์งานเขียน จุดมุ่งหมาย และวิธีการอ่าน

1.4 วิธีการอ่าน

การอ่านมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งครูผู้สอนควรจะฝึกผู้เรียนให้รู้จักวิธีการอ่าน

สมุทร เชนเชวนิช (2545: 3) แบ่งประเภทการอ่านเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study type Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเข้าใจและครอบคลุมเนื้อหา เก็บใจความสำคัญ และรายละเอียดให้ได้มากที่สุด

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์ พักผ่อนหย่อนใจ การอ่านชนิดนี้ไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 88-90) และ เกรลเลท (Grellet. 1995: 4-5) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปดังนี้ คือ

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้ใจความคร่าวๆ ผู้อ่านต้องรู้จักคาดคะเนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของบทอ่านโดยใช้วิธีการอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ดังนั้น ผู้อ่านต้องรู้จักประสงคฺ์ของเรื่องที่อ่าน รู้จักจับใจความหรือประเด็นสำคัญได้
2. การอ่านที่ต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เป็นการอ่านเร็วที่ผู้อ่านมุ่งหาเฉพาะข้อมูลสิ่งที่ต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ชื่อ คำ วันที่ สถานที่ เช่นรายชื่อบุคคลในสมุดโทรศัพท์
3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough Reading หรือ Receptive Reading) เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบรายละเอียดของข้อมูล ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่ผู้อ่านจะสามารถวิเคราะห์และตีความได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านตำราหรืองานด้านวิชาการ
4. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นทักษะการอ่านที่ยากที่สุด เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่อ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้นๆ การอ่านแบบนี้ผู้อ่านจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียน (Active Reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียน (Passive Reader)

จากวิธีการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านจะบรรลุผลได้เร็ว ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้วิธีการอ่านได้ตรงกับจุดประสงค์ในการอ่านว่าต้องการข้อมูลและรายละเอียดเพียงใด ครูผู้สอนควรจะแนะนำผู้เรียนให้รู้จักมุ่งหมายในการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ รายละเอียดในบทอ่านได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 ความเป็นมา ความหมาย และลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ

2.1.1 ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือมีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนิยม (Progressivism) ที่ยึดหลักการของปรัชญาปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ที่มีความเชื่อว่าผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนจึงยึดหลักความสนใจของผู้เรียนที่จะแก้ปัญหาสังคมต่างๆ เป็นประการสำคัญ วิธีการสอนมุ่งส่งเสริมการฝึกหัดทำโครงการต่างๆ เพื่อฝึกแก้ปัญหาด้วยวิธีการอภิปราย ชักถามและการถกปัญหาร่วมกัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยประสบการณ์และผลที่เกิดจากการทำงานกลุ่ม เป้าหมายของการศึกษาคือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถที่จะควบคุมการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงตนเองให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (วิชัย ดิสสระ. 2535: 47)

2.1.2 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบหนึ่งซึ่งส่งเสริมผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น ด้านสติปัญญา เพศ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความสามารถทางการเรียน ฯลฯ มาเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ความร่วมมือกัน และช่วยกันศึกษาเนื้อหาบทเรียนร่วมกัน (Kagan. 1994: 1-4) โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นจากการที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อศึกษาเอกสารบทเรียน หรือช่วยกันทำงานให้สำเร็จบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือกัน (Johnson & Johnson. 1994: 5)

วาสนา ไตรวัฒนธงไชย (2543: 26) ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ 4-6 คน ภายในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน

ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนและรับผิดชอบงานของกลุ่ม โดยสมาชิกกลุ่มจะได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน

ทิตนา แคมมณี (2545: 263-264) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่นๆ โดยผสมผสานระหว่างทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม และทักษะในด้านเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน เรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่งช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และยอมรับซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

เชียวชาญ เทพกุศล (2545: 13) ได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบละความสามารถ โดยสมาชิกในกลุ่มให้กำลังใจและช่วยเหลือกันในการทำงาน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้ทุกคนในกลุ่มได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งเป็นการแข่งขันกับตนเองและกลุ่มอื่นอย่างสร้างสรรค์

สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสอภิปราย แลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันทั้งของตนเองและของกลุ่ม เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

2.1.3 ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ

ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ เน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนแบบกลุ่ม ที่มีโครงสร้างพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันทางสังคมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนภายในกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และส่งเสริมให้ผู้อื่นได้เรียนรู้ด้วยเช่นกัน (Kessler. 1992: 8-14) ขนาดของกลุ่มในการเรียน อาจจะแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 4-6 คน โดยสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่างกันคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ปานกลาง และน้อย ผู้เรียนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน ส่วนการฝึกกิจกรรมการทำงาน ผู้เรียนอาจแยกฝึกเป็นคู่ก่อน จากนั้นทั้งคู่จะมาฝึกการทำงานร่วมกันและปรึกษากันภายในกลุ่ม เพื่อหาข้อสรุปของบทเรียนร่วมกัน หรือเพื่อช่วยให้สมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ในการเรียนแต่ละครั้ง (Slavin. 1995: 3-8; Kagan. 1994: 1-4; & Kessler. 1992: 8-14)

อาทซ์และนิวแมน (Artzt; & Newman. 1993: 448-449) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นแนวทางที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งการที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันนั้นสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องระลึกละเอียดว่าเขาเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของทุกคนในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกทุกคนต้องพูดอธิบายแนวคิดและช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนให้แก่ผู้เรียน แต่ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ตัวผู้เรียนเองเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ชั้นเรียนที่ครูเป็นศูนย์กลาง
การเรียนรู้

ชั้นเรียนที่แสดงการเรียนแบบ
ร่วมมือ

ภาพประกอบ 1 แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้กับการเรียนแบบร่วมมือ
ที่มา: Artzt; & Newman. (1993: 448-449)

2.2 องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ มี 5 ประการ (Johnson; et al. 1994: 7-8) ดังนี้คือ

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependent) คือ การพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกในกลุ่มที่มีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานนั้นๆ ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มและผลงานของแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่ม กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับทุกคน ถ้ากลุ่มประสบผลสำเร็จทุกคนย่อมประสบผลสำเร็จด้วย ถ้ากลุ่มล้มเหลวทุกคนก็ถือว่าล้มเหลวด้วย ทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้บทเรียนที่ได้รับและต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนสามารถเรียนรู้บทเรียนนั้น การที่จะแน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกจะเรียนรู้บทเรียน ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีลักษณะความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนต้องยอมรับว่าผลงานของคนอื่นมีความสำคัญต่อตนเองและต่อกลุ่ม

2. การปรึกษาหารือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม (Face-to-face Interaction) มาจากหลักการที่ว่า ผลงานที่ดีมาจากการใช้ความสามารถ การสร้างสรรค์ของบุคคลหลายคน เพราะลำพังบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำงานทุกอย่างสำเร็จ ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง ในการเรียนแบบร่วมมือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด การอภิปรายให้เพื่อนได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ช่วยให้กลุ่มมีสัมฤทธิ์ผลสูงที่สุดในการทำงาน สัมฤทธิ์ผลของกลุ่มขึ้นอยู่กับสัมฤทธิ์ผลของสมาชิกแต่ละคน แต่อาจประเมินได้จากผลการทดสอบของสมาชิก โดยการสุ่มเลือกสมาชิกในกลุ่มเป็นตัวแทนรายงานผลงานของกลุ่ม

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skill) เป็นทักษะที่สำคัญที่จะทำให้การทำงานของกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกและส่งเสริมให้ใช้ทักษะนี้ก่อน ซึ่งมาจากหลักการที่ว่าการทำงานร่วมกันจะเสริมสร้างความสามารถได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว คนเราไม่ได้เกิดมาเพื่อเรียนรู้โดยทันทีทันใด ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่มไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ ตามที่ต้องการ บุคคลต้องเรียนรู้ ต้องได้รับการสอนทักษะทางสังคมเพื่อให้เกิดคุณภาพสูงในการทำงานร่วมกัน

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่ช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่วางไว้

โดยเน้นที่กระบวนการ หน้าที่ บทบาทที่ชัดเจนของสมาชิกที่จะทำให้การทำงานนั้นได้ผลดีตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือนั้น จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson; & Johnson. 1994: 224-225) ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนแบบปกติ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนปกติ

กลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ	กลุ่มการเรียนแบบปกติ
1. มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Positive interdependence)	1. ไม่มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (No interdependence)
2. สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อกัน (Individual accountability)	2. สมาชิกแต่ละคนไม่ต้องมีความรับผิดชอบต่อกัน (No individual accountability)
3. สมาชิกในกลุ่มมีความหลากหลาย (Heterogeneous membership)	3. สมาชิกในกลุ่มไม่มีความหลากหลาย (Homogeneous membership)
4. สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Shared leadership)	4. มีผู้นำคนเดียว (One appointed leader)
5. สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน (Responsible for each other)	5. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบเฉพาะตน (Responsible only for self)
6. เน้นการทำงานและความช่วยเหลือ (Task and maintenance emphasized)	6. เน้นเฉพาะการทำงาน (Only task emphasized)
7. มีการสอนทักษะทางสังคม (Social skills directly taught)	7. ไม่มีการสอนทักษะทางสังคม (Social skills assumed and ignored)
8. ครูสังเกตการณ์และแนะนำการทำงานกลุ่ม (Teacher observes and intervenes)	8. ครูละเลยไม่สนใจการทำงานกลุ่มของผู้เรียน (Teacher ignores group functioning)
9. มีการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ (Group process their effectiveness)	9. ไม่มีการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่ม (No group processing)

2.3 รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือ

รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือมีหลายวิธี เช่น (กรมวิชาการ. 2544: 116-120)

1. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) พัฒนาโดย Slavin ปี 1978 โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาบทเรียน หลังจากนั้นผู้เรียนศึกษาจากใบงาน (Work Sheets) ในลักษณะเป็นทีม ซึ่งแต่ละทีมมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถมาก ความสามารถปานกลางและความสามารถน้อยมาร่วมกันทำงานกลุ่มโดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อ

ศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดร่วมกัน มีการอภิปราย อธิบายและแบ่งปันความรู้ ความคิดซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะถามคำถามซึ่งกันและกัน แล้วเปรียบเทียบคำตอบ และอภิปรายปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะทำการทดสอบย่อย (Quizzes) คะแนนของทีมที่ได้คำนวณจากความมากน้อยของแต่ละคนที่พัฒนาดีขึ้น ครูผู้สอนกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เทคนิคนี้สามารถนำมาใช้สอนวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จนถึงอุดมศึกษา แนวคิดที่สำคัญของเทคนิคนี้คือ เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เห็นความสำคัญของการเรียนและความสนุกสนาน ถ้าผู้เรียนต้องการให้ทีมของตนได้รับรางวัลจะต้องช่วยเหลือและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด (Slavin. 1995: 71-83)

2. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Teams-Games-Tournaments: TGT) ได้รับการพัฒนาโดย De Vries; & Edwards และ Slavin ในปี 1978 วิธีนี้มีลักษณะเหมือนการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ยกเว้นการทำแบบทดสอบย่อย วิธีนี้จะนำประโยชน์ของการแข่งขันมาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่มภารกิจของกลุ่มคือการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมตอบคำถามหลังจากครูผู้สอนนำเสนอบทเรียนแล้ว ในการแข่งขันครูผู้สอนจะจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันแข่งขันตอบคำถาม คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน ครูผู้สอนจะกล่าวชมเชยหรือให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด (Slavin. 1995: 84-96)

3. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้ตามความสามารถ (Team-Assisted Individualization: TAI) ได้รับการพัฒนาโดย Slavin, Leavey; & Madden ในปี 1954 เป็นวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกันซึ่งผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตน และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันร่วมกันเป็นทีม ครูเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนแตกต่างกันเสร็จแล้วผู้เรียนกลับไปยังกลุ่มของตน ต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อจบการเรียนรู้แต่ละหน่วย ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม เทคนิคนี้ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ (Slavin. 1995: 97-104)

4. การเรียนแบบร่วมมือประเภทผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition: CIRC) ได้รับการพัฒนาโดย Madden, Slavin; & Stevens ปี 1986 ใช้สำหรับการสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเป็นทีม โดยมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) การสอนการอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehension) และบูรณาการไปสู่การเขียน ตั้งแต่ฝึกอ่านกับเพื่อน การทำนายโครงเรื่อง การสรุปย่อ (Slavin. 1995: 104-110)

5. การเรียนแบบร่วมมือประเภทปริศนาความรู้ (Jigsaw) ได้รับการพัฒนาโดย อารอนสันและคณะ (Aronson; et al. 1978) เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ โดยสมาชิกของแต่ละกลุ่มไปศึกษาร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อเรื่องที่ต่างกัน แล้วสมาชิกทุกคนกลับกลุ่มของตน เพื่อสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนได้ไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ มา วิธีนี้ใช้กับการเรียนความรู้ใหม่และการทบทวนความรู้เก่า เป็นวิธีการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การประเมินผลเป็นรายบุคคลรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม (Aronson; et al. 1978)

6. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) ได้รับการพัฒนาโดย Sharan; & Sharan ในปี ค.ศ. 1993 ซึ่งแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ มีสมาชิก 2-6 คน ในแต่ละกลุ่มจะเลือกหัวข้อที่จะศึกษา มีการแบ่งงานกันทำในกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงานตามแผน การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ การนำเสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การให้รางวัลหรือคะแนนให้เป็นกลุ่ม (Slavin. 1995: 111-119)

7. การเรียนแบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) ได้รับการพัฒนาโดยจอห์นสันและจอห์นสัน ในปีค.ศ. 1975 ต่อมาในปีค.ศ. 1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยช่วยกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการให้รางวัลเป็นกลุ่ม (Slavin. 1995: 129-131)

รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการเรียนการสอนซึ่งครูผู้สอนจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 4-6 คน ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกัน มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือ ปฏิสัมพันธ์และพึ่งพากันภายในกลุ่ม จึงเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้แก่ มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน มีความเป็นผู้นำ มีทักษะในการทำงานร่วมกันและยังได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งผู้วิจัยสนใจการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)

โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert. E. Slavin) แห่งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังต่อไปนี้ (Slavin. 1995: 54-62)

3.1 ความเป็นมาของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative

Learning) ซึ่งพัฒนาโดยสลาวิน (Robert E. Slavin) ผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอนห์ฮอปกินส์ สหรัฐอเมริกา และเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนคณิตศาสตร์ สลาวินได้พัฒนาเทคนิคนี้เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบ ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม และยังเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน

3.2 ลักษณะการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

Student Teams-Achievement Divisions: STAD หมายถึง วิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-6 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละทีมจะทำกิจกรรมร่วมกัน โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ปรึกษาหารือกัน ให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนแต่ละบท ผู้เรียนจะร่วมมือกันศึกษาหาความรู้ แต่ในการทดสอบผู้เรียนแต่ละคนจะช่วยเหลือกันไม่ได้ ผลการทดสอบของผู้เรียนจะพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ พิจารณาเป็นรายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้คะแนนของกลุ่มเพิ่มหรือลด ผู้เรียนที่มีความสามารถมากจะพยายามช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยด้วยการอธิบาย หรือแนะนำให้เข้าใจเรื่องที่เรียน เพื่อที่จะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้นโดยครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรงด้วยการกล่าวชมเชย หรือมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เรียนทั้งกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ตามหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

3.3 โครงสร้างของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สลาวิน (Slavin, 1995: 315-316) กล่าวว่า การเรียนการสอนในชั้นเรียนประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน ดังนี้

1. โครงสร้างกิจกรรม คือ กิจกรรมทั้งหมดที่ทำการเรียนการสอนแต่ละวัน กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยายของครู การอภิปรายในชั้นเรียน และการทำแบบฝึกหัด การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เป็นโครงสร้างกิจกรรมอย่างหนึ่ง
2. โครงสร้างรางวัล เช่น คะแนน คำชมเชยของครูหรือสิ่งของ การให้รางวัลจะมีปริมาณและความถี่ต่างกันขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น บางกรณีการให้รางวัลแก่ผู้เรียนอาจขึ้นอยู่กับการทำงานของเพื่อนร่วมชั้นในลักษณะที่แข่งขันร่วมกัน หรือเป็นการให้รางวัลเฉพาะบุคคลโดยไม่ขึ้นต่อกัน โครงสร้างแต่ละชนิดจะมีผลต่อการกระทำ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. โครงสร้างอำนาจ คือ อำนาจในการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้เรียนอาจควบคุมตนเอง หรือเพื่อน หรือครูเป็นผู้ควบคุม

3.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีกฎเกณฑ์และขั้นตอนดังนี้

3.4.1 กฎเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มี 2 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้ทราบเป้าหมายในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์การทำงานจะไม่ประสบผลสำเร็จ

2. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่าๆ กับความรับผิดชอบต่อกลุ่ม คือ กลุ่มจะได้รับการชมเชยหรือได้รับคะแนนเป็นผลสืบเนื่องมาจากคะแนนรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนำไปคำนวณเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบ “กลุ่มสัมฤทธิ์”

กฎเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อนี้มีความสัมพันธ์กัน คือเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มให้เรียนรู้ได้เหมือนกับตนเอง ถ้าปราศจากเป้าหมายของกลุ่ม ผู้เรียนก็จะทำงานผิดจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรทราบเป้าหมายของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน ขณะเดียวกันถ้าปราศจากความรับผิดชอบต่อตนเองของสมาชิกในกลุ่ม ไม่ปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่ม และไม่ให้ความร่วมมือ เป็นสาเหตุความล้มเหลวได้ ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านแล้วยังได้ช่วยพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอีกด้วย

3.4.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีดังนี้ คือ (Slavin, 1995: 71-73)

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบในการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) ซึ่งแต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ ระดับความรู้ ความสามารถและระดับสติปัญญา หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาร่วมกัน การไขความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม และจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเรียน การทำงานของกลุ่มเน้นที่ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนที่เรียน

อ่อนซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนควรคำนึงถึงคือ ผู้เรียนต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้ ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจบเพียงคนเดียวโดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษากันในกลุ่มไม่ควรเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตนเอง ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

ขั้นตอนที่ 4 การให้คะแนนการพัฒนาการ (Individual Improvement Scores) เป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้จากการทดสอบย่อย (Quizzes Scores) กับคะแนนฐาน (Base Scores) ที่ทดสอบไว้แต่เดิม ก่อนที่จะนำคะแนนนี้ไปเปรียบเทียบกับต้องแปลงคะแนนการทดสอบย่อยและคะแนนฐานให้มีคะแนนเต็มเป็น 100 คะแนนก่อน แล้วจึงนำผลต่างของคะแนนทั้งสองนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน และผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น หรืออาจจะได้คะแนนไม่น้อยกว่าคะแนนฐานเกินกว่า 10 คะแนน

คะแนนการทดสอบย่อย (Quiz Scores)	คะแนนการพัฒนาตนเอง (Improvement Points)		
น้อยกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนนขึ้นไป	ได้รับ	0	คะแนน
น้อยกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	ได้รับ	10	คะแนน
เท่ากับหรือมากกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	ได้รับ	20	คะแนน
มากกว่าคะแนนฐาน 10 คะแนนขึ้นไป	ได้รับ	30	คะแนน
เท่ากับคะแนนเต็มของคะแนนทดสอบย่อย	ได้รับ	30	คะแนน

ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง หรือการยอมรับของกลุ่ม (Team Recognition) กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและการยอมรับ หรือได้รับรางวัล ต้องได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เกณฑ์การประเมิน (ค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม)	การให้รางวัล (Award)
15 – 19 คะแนน	Good Team
20 – 24 คะแนน	Great Team
25 คะแนนขึ้นไป	Super Team

การเสริมแรงเป็นสิ่งที่สำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ และสนใจเรียนมากขึ้น การเสริมแรงมีทั้งการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล การ

กล่าวคำชมเชย การให้คะแนน เป็นต้น สำหรับการเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ การตัดคะแนน การกล่าวคำตำหนิ (อาร์ พันธ์มณี. 2540: 114-115) ในการเรียนการสอนครูจะใช้การเสริมแรงทั้ง 2 ลักษณะ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ จากการทดสอบของเฮอร์ล็อก (Hurlock. 1966) พบว่า เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ สำหรับเด็กที่เรียนเก่งเมื่อได้รับคำตำหนิจะพยายามกระทำการสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นกว่าการได้รับคำชมเชย

3.5 หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

หลักการพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มี 5 ประการ คือ (ชูศรี สนิทประชากร. 2534: 47-48)

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) เมื่อมีการจัดกลุ่มผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนจะต้องแบ่งหน้าที่กัน ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้นำกลุ่ม ทำหน้าที่วางแผนการดำเนินงาน ขยายความรู้ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ควบคุมการทำงานอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ รับเอกสารและรวบรวมการทำงานส่งครู

1.2 ผู้ตรวจสอบ ทำหน้าที่ตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ให้สามารถอธิบายได้เหมือนกันและให้ทันเวลาตามที่กำหนดไว้

1.3 ผู้กระตุ้นเตือน ทำหน้าที่ให้กำลังใจ และกระตุ้นการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

1.4 ผู้สังเกต ทำหน้าที่ดูแลให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มทำหน้าที่ของตนเอง

ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยการรับรู้จุดมุ่งหมายของการเรียน เพื่อให้การเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จ การทำงานของกลุ่มมีลักษณะที่ต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อาจมีการแบ่งปันข้อมูลหรืออุปกรณ์ซึ่งนำมาประกอบการเรียนรู้ร่วมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์โดยตรงในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) ผู้เรียนจะต้องทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิด โดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การสรุปเรื่อง การอธิบาย การขยายความในบทเรียนให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อคัดเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

3. การรับผิดชอบงานของกลุ่ม (Individual Accountability at Group Work) กลุ่มจะประสบผลสำเร็จเมื่อสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความรู้ในเนื้อหาที่เรียนอย่างแท้จริง หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินผลว่าทุกคนเข้าใจหรือไม่ ซึ่งครูอาจใช้วิธีทดสอบโดยการสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มให้เป็นผู้ตอบคำถาม วิธีการนี้กลุ่มจึงต้องช่วยกันในการเรียนรู้และช่วยกันทำงาน มีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน จะต้องเข้าใจในงานที่ตนรับผิดชอบอย่างชัดเจน จึงจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม

4. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย (Social Skills) ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน การทำงานร่วมกันจะฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการพูด การยอมรับความสามารถของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของสมาชิกภายในกลุ่มหรือการทำงานของกลุ่ม ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมทางด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถออกไปสู่สังคมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีกินส์ (Meekins. 1987: 421) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบ Cooperative Learning ประเภท STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และการยอมรับทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 55 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ออร์แลนโด (Orlando. 1992) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 132 คน และครูผู้สอน 8 คน จาก 8 วิทยาเขต โดยแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีผู้สอนที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ 4 คน กลุ่มที่ 2 มีผู้สอน 4 คน ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้

งานวิจัยในประเทศ

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความสนใจ

ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วงเดือน ปอศิริ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูด มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ความรู้ในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนและการพูด และยังพบว่านักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดกลุ่มแบบดั้งเดิม

การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีการแบ่งปันและช่วยเหลือกัน มีการร่วมมือกันและสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ รู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น นำไปใช้ได้ นอกจากนี้ยังได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการอยู่ร่วมกันทางสังคมได้ดี และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้การอ่านให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้การวิจัยบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระเพิ่มเติมจำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสาระเพิ่มเติมจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอน 1 ห้องเรียน

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียงจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ และแบ่งกลุ่มโดยใช้อัตราส่วน 1:2:1 ซึ่งจะได้ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถมาก 6 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถปานกลาง 12 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถน้อย 6 คน

ต่อจากนั้นผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้บัตรสี บัตรสีเขียวสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก บัตรสีฟ้าสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และบัตรสีเหลืองสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย แล้วให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเอง โดยผู้วิจัย

กำหนดให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ได้บัตรเขียว 1 คน บัตรสีฟ้า 2 คน และบัตรสีเหลือง 1 คน รวมกลุ่มละ 4 คน และผู้เรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เลือกตลอดการทดลอง

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 20 คาบ คาบละ 50 นาที

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง (ภาคผนวก ก หน้า 66-70)
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 117-127)
3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จะทำการทดสอบทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ (ภาคผนวก ก หน้า 79-80)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนโดยผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มและครูเป็นผู้ประเมิน (ภาคผนวก ง หน้า 134)
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง (ภาคผนวก ง หน้า 135)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 แนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกระบวนการวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและกำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองพิจารณาคัดเลือกบทอ่านจากแบบเรียน วารสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) โดยพิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับเดียวกับที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมีความเหมาะสมในการอภิปรายกลุ่ม

- 1.3 ศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนวิธีการสอนแบบ Cooperative Learning ประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) ของ โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin. 1990, 1995) ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์กำหนดบทอ่านเป็น 4 ประเภท ดังนี้
- 1.4.1 “วันสำคัญต่างๆ” (Special Days)
 - 1.4.2 “กีฬา” (Sports)
 - 1.4.3 “บุคคลที่น่าสนใจ” (Interesting People)
 - 1.4.4 “สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ” (Inventions)
- แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ
- ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านเรื่อง ต่อจากนั้นครูจะนำเสนอคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือการให้สถานการณ์ต่างๆ
- ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันคือผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย ในอัตราส่วน 1:2:1 สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมของกลุ่ม ร่วมกันศึกษาใบงาน อภิปราย แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม หรือแก้ปัญหาร่วมกัน ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีบทบาทหน้าที่ คือ ผู้นำกลุ่ม ผู้ตรวจสอบ ผู้กระตุ้นเตือนและผู้สังเกตบทบาทหน้าที่จะหมุนเวียนกันทำในกลุ่มเมื่อมีการขึ้นบทเรียนใหม่ทุกครั้ง เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม
- ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตน ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้
- ขั้นตอนที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores) ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม โดยนำผลต่างของคะแนนจากการทดสอบย่อยและคะแนนฐานซึ่งได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองของผู้เรียนแต่ละคนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนพัฒนาการ จากนั้นนำคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition) กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและยอมรับ หรือได้รับรางวัล โดยได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้สอนนำค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมาเปิดเผยประกาศ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทราบว่ากลุ่มใดได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ทดลองในกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือ ดังต่อไปนี้

2.1.1 การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.1.2 สถิติวิทยาทางการวิจัยของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2540)

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 89 ข้อ ลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านด้านการตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญ การลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอน และการบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนทดลองใช้

2.4 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียน 100 คน จำนวน 89 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ความยากง่าย (P) และหาค่าจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วเปิดตารางวิเคราะห์ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh-Fan) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 217-218) (ดูตาราง 14 หน้า 142)

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

2.7. นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วจำนวน 40 ข้อ ไปใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบย่อย

แบบทดสอบย่อยเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การทดสอบจะกระทำทุกครั้งหลังจากผู้เรียนได้เสร็จสิ้นการเรียนบทอ่านในแต่ละประเภท รวม 4 ครั้ง ในแต่ละครั้งมีแบบทดสอบย่อย 6 ชุด ในแต่ละชุดจะมีคำถาม 20 ข้อ ซึ่งแต่ละชุดจะประกอบด้วยบทอ่านที่ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเคยฟังเพื่อนรายงานแล้ว 5 เรื่อง และบทอ่านไม่เคยอ่าน 1 เรื่อง

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

4.1 ผู้วิจัยค้นคว้าศึกษาและปรับปรุงจากเกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่มของกระทรวงศึกษาธิการ (2544)

แบบจัดอันดับคุณภาพความร่วมมือในการทำงาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2537: 252-253) แบบประเมินสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของละเอียด ตลับนาค (2547) ณีฎกาญ เอื้อสุวรรณ (2546) นิลุบล สีเทพ (2546) เกษรา เญงาม (2546) ภัทรานิชรัฐ ศรีมงคล (2546) และอามัตไญนี ดาโอะ (2541) โดยกำหนดข้อความให้เหมาะสมกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบจัดลำดับคุณภาพ 3 ระดับ กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

- 3 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับสูง
- 2 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง มีความถี่ในการแสดงพฤติกรรมในระดับต่ำ

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนสามารถแปรผลออกมาเป็นระดับคุณภาพของพฤติกรรม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับน่าพอใจ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.99 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานระดับไม่น่าพอใจ

รายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณาให้ระดับคะแนนความร่วมมือในการทำงาน ดังนี้ คือ **พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน**

1. ศึกษาและวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม

- ระดับ 3 หมายถึง เข้าร่วมศึกษาวางแผนทุกครั้ง
- ระดับ 2 หมายถึง เข้าร่วมศึกษาวางแผนเป็นบางครั้ง
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่เคยเข้าร่วมวางแผนปรึกษากับสมาชิก

2. ความร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม

- ระดับ 3 หมายถึง ให้ความร่วมมือทำหน้าที่อย่างเต็มที่ทุกครั้ง
- ระดับ 2 หมายถึง ให้ความร่วมมือทำหน้าที่อย่างเต็มที่บางครั้ง
- ระดับ 1 หมายถึง หลีกเลียงไม่ให้ความร่วมมือ

3. การรับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

- ระดับ 3 หมายถึง รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มทุกครั้ง
 ระดับ 2 หมายถึง รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มบางครั้ง
 ระดับ 1 หมายถึง ไม่รับฟังหรือไม่ร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

4. ประสานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น

- ระดับ 3 หมายถึง ประสานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นทุกครั้ง
 ระดับ 2 หมายถึง ประสานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นเป็นบางครั้ง
 ระดับ 1 หมายถึง ยึดถือแนวคิดของตนเองเป็นหลัก

พฤติกรรมด้านผลงาน

5. การนำเสนอผลงาน

- ระดับ 3 หมายถึง การนำเสนอผลงานน่าสนใจ เนื้อหาสาระครบ มีสื่อและอุปกรณ์พร้อม
 ระดับ 2 หมายถึง การนำเสนอผลงานไม่น่าสนใจ เนื้อหาสาระไม่ครบ มีสื่อและอุปกรณ์บ้าง
 ระดับ 1 หมายถึง การนำเสนอผลงานไม่น่าสนใจ ขาดเนื้อหาสาระ ขาดสื่อและอุปกรณ์ประกอบการพูด

6. ความคิดสร้างสรรค์

- ระดับ 3 หมายถึง ผลงานแสดงถึงความพยายามในการสร้างสรรค์งานใหม่
 ระดับ 2 หมายถึง ผลงานแสดงถึงการดัดแปลงจากผลงานที่พบทั่วไป
 ระดับ 1 หมายถึง ผลงานที่เหมือนตัวอย่างหรือคัดลอกผลงานทั่วไป

7. ความประณีตของผลงาน

- ระดับ 3 หมายถึง ผลงานมีความประณีต ตกแต่งสวยงาม
 ระดับ 2 หมายถึง ผลงานมีการตกแต่ง แต่ขาดความประณีต
 ระดับ 1 หมายถึง ผลงานขาดความประณีตและไม่มีการตกแต่ง

พฤติกรรมด้านจริยธรรม / ค่านิยม

8. การเคารพและปฏิบัติตามกติกา

- ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติจริงทุกครั้ง
 ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติจริงเป็นบางครั้ง
 ระดับ 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตามข้อตกลงในเวลาที่กำหนด แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกติกา

9. ความกระตือรือร้นในการทำงาน/เรียน

- ระดับ 3 หมายถึง อสาทำงานด้วยความเต็มใจและแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานทุกครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานเมื่อถูกขอร้องและเพิกเฉยไม่ยอมแก้ไขข้อบกพร่อง

ระดับ 1 หมายถึง หลีกเลี่ยงการทำงานและไม่สนใจแก้ไขข้อบกพร่อง

10. การกล้าแสดงออก

ระดับ 3 หมายถึง กล้าแสดงออกด้วยความเต็มใจ แสดงท่าทางประกอบการพูดอย่างมั่นใจ

ระดับ 2 หมายถึง กล้าแสดงออกแต่ยังเหนียมอายอยู่บ้าง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่กล้าแสดงออก ไม่พูด

4.2 กำหนดผู้ให้คะแนน คือ ผู้วิจัยให้คะแนนเป็นรายกลุ่มและผู้เรียนให้คะแนนตนเองและเฉพาะสมาชิกในกลุ่มของตน ซึ่งได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีบันทึกคะแนน

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ โดยผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง โดยผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของนฤมล เลียบสวัสดิ์ (2545) สิริบุปผา อุทธาธาดา (2543) สุชาดา สมุทรศิริ (2543) อามัตไญนี จาโอะ (2541) และสุพัตรา ศิริรักษ์ (2540) จำนวน 15 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (R.A. Likert) มีเกณฑ์ดังนี้ คือ

คะแนน		ความหมาย
5	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วย
3	มีค่าน้ำหนัก	ไม่แน่ใจ
2	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วย
1	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การประเมินค่าเฉลี่ยของข้อความที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ แปรผลเป็นระดับที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 แสดงว่า นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.50-1.49 แสดงว่า นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 2 เครื่องมือต่าง ๆ มีจุดประสงค์และรายละเอียดในการรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	เครื่องมือ	จุดประสงค์	ผู้ใช้	เวลา
1.	แบบทดสอบวัด	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและ	นักเรียน	คาบที่ 1 ก่อน

	ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง Pre-test, Post-test	หลังการทดลอง เพื่อให้ทราบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน		การ Orientation และคาบสุดท้ายของการทดลอง
2.	แบบทดสอบย่อย	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบย่อยทั้ง 4 ครั้ง เพื่อให้ทราบพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	นักเรียน	หลังจบการเรียนรู้ของการอ่านแต่ละประเภท
3.	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	เพื่อทราบว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนและบรรยากาศในการทำงานเป็นอย่างไร	นักเรียน ครู	หลังจบการเรียนรู้ของการอ่านแต่ละประเภท
4.	แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์	นักเรียน	คาบสุดท้ายของการทดลองหลัง Post-test

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pretest-Posttest Design ซึ่งแบบแผนการทดลองที่นำมาใช้มีลักษณะดังแสดงในตาราง 3 คือ

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2

เมื่อ ER แทน กลุ่มตัวอย่าง

T1 แทน การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T2 แทน การสอบหลังการทดลอง (Post-test)

X แทน การดำเนินการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2. วิธีการดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

2.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ วิธีการเรียนการสอน วิธีการดำเนินการฝึก และการประเมินผลการเรียน

2.2 ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาสอบ 50 นาที

2.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการเรียนตามที่กำหนดไว้รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 20 คาบ ดังนี้ คือ

2.3.1 ผู้วิจัยให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท

การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2.3.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาและบททวนภาษาจากบทอ่านตามหัวข้อที่กำหนด

2.3.3 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่กลุ่มสนใจ แล้วประชุมกลุ่มเพื่อแบ่งความรับผิดชอบ

2.3.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.3.5 ผู้เรียนช่วยกันประเมินผลงานของกันและกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.4 ผู้วิจัยและผู้เรียนประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการอ่านแต่ละครั้ง รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.5 ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยทั้ง 4 ประเภท หลังจบบทอ่านแต่ละประเภท

รวม 4 ประเภท

2.6 ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านฉบับเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลาสอบ 50 นาที

2.7 สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์โดยให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

2.8 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2.9 สรุปและอภิปรายผล

5. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ คือ

1. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ T-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. เปรียบเทียบและวิเคราะห์คะแนนการทดสอบย่อยทั้ง 4 ครั้งโดยหาค่าเฉลี่ย แล้วบรรยายในภาพรวม
3. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนโดยหาค่าเฉลี่ยแล้วบรรยายในภาพรวม
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์โดยการหาค่าเฉลี่ยรายข้อ แล้วบรรยายในภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดลองครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จำนวนนักเรียน 24 คน ใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ ดังนี้ คือ

- 1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง
- 1.2 เปรียบเทียบการทดสอบย่อยเมื่อผู้เรียนเรียนจบบทอ่านแต่ละประเภทรวม 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนจากแบบประเมินที่ได้จากการประเมินของผู้เรียนทุกคนและผู้วิจัย โดยการหาค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผู้เรียนและของผู้วิจัยแล้วบรรยายในภาพรวมของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านผลงานและด้านคุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทุกคนในแต่ละข้อโดยหาค่าเฉลี่ยแล้วบรรยายในภาพรวม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
$\bar{X}_D$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
S_D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ T (t-distribution)

- P แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
 ** แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ซึ่งแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน และแสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนสอบก่อน

การทดลองและหลังการทดลองของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	N	$\bar{x}$	S	$\bar{x}_D$	S_D	t	P
Pre-test	24	15.92	4.94				
				13.92	4.59	14.87 **	.01
Post-test	24	29.83	5.67				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง (ดูรายละเอียดภาคผนวกหน้า 137)

1.2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบการเรียนรู้แต่ละประเภท 4 ครั้ง โดยผู้วิจัย
 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง เป็นรายบุคคลซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจ คือ ค่าเฉลี่ยของ
 คะแนน แล้วบรรยายในภาพรวม ดังแสดงในตาราง 5 คือ
 ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง

กลุ่ม	เลขที่	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	รวม	เฉลี่ย
		วันสำคัญต่างๆ 20 คะแนน	กีฬา 20 คะแนน	บุคคลที่น่าสนใจ 20 คะแนน	สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ 20 คะแนน	80 คะแนน	20
กลุ่มที่ 1	1	15	14	15	15	59	14.75
	2	11	13	14	16	54	13.50
	3	15	16	14	18	63	15.75
	4	11	12	14	16	53	13.25
กลุ่มที่ 2	5	9	13	13	17	52	13.00
	6	16	15	18	20	69	17.25
	7	10	12	14	16	52	13.00
	8	9	15	13	17	54	13.50
กลุ่มที่ 3	9	7	14	12	16	49	12.25
	10	12	16	15	18	61	15.25
	11	7	14	12	15	48	12.00
	12	17	14	16	17	64	16.00
กลุ่มที่ 4	13	10	14	14	18	56	14.00
	14	14	12	17	16	59	14.75
	15	9	11	14	15	49	12.25
	16	11	12	17	20	60	15.00
กลุ่มที่ 5	17	13	12	12	14	51	12.75
	18	13	11	13	17	54	13.50
	19	13	11	13	17	54	13.50
	20	16	14	14	15	59	14.75
กลุ่มที่ 6	21	13	12	13	20	58	14.50
	22	11	12	13	16	52	13.00
	23	12	13	14	17	56	14.00

	24	12	11	14	20	57	14.25
เฉลี่ย		11.92	13.04	14.08	16.92	55.96	13.99

จากตาราง 5 แสดงว่าหลังจากผู้เรียนได้เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์แล้วผู้เรียนมีคะแนนการทดสอบย่อย 4 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ดังนี้ 11.92, 13.04, 14.08 และ 16.92

ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน โดยผู้วิจัยและผู้เรียนเป็นผู้ประเมินหลังการเรียนจบบทในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้รวมประเมิน 4 ครั้ง ซึ่งผู้เรียนทุกคนประเมินตนเองและประเมินเพื่อนในกลุ่มของตนเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยประเมินผู้เรียนแต่ละกลุ่ม แล้วนำข้อมูลแต่ละครั้งมาหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มแล้วนำค่าเฉลี่ยของครูและผู้เรียนมาเปรียบเทียบกันแล้วบรรยายในภาพรวม ซึ่งแบ่งการสังเกตพฤติกรรมเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านผลงานและด้านจริยธรรม/ค่านิยม โดยมีเกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมการทำงานระดับน่าพอใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.00 – 2.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการทำงานระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.99	หมายถึง	มีพฤติกรรมการทำงานระดับไม่น่าพอใจ

ผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้วิจัยและผู้เรียน แสดงในตาราง 6 ดังนี้

จากตาราง 6 ผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมทุกด้าน โดยพฤติกรรมด้านการเคารพและปฏิบัติตามกติกา และด้านร่วมมือกันทำงานกับสมาชิกในกลุ่มมีการพัฒนาที่ดีตลอด พฤติกรรมด้านการปรึกษาและวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม และด้านประสานและปรับแนวความคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นมีการพัฒนามากขึ้นในการประเมินครั้งที่ 3 และ 4 ส่วนพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านความประณีตของผลงานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร โดยในครั้งที่ 1 อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ครั้งที่ 2,3 และ 4 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนทุกคนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยจากจำนวนคำตอบของแต่ละข้อ แล้วบรรยายในภาพรวม ซึ่งแบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีผลแสดงความคิดเห็นและหาค่าเฉลี่ยของผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.50-1.49 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับน้อยที่สุด

จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์แสดงในตาราง 7 ดังนี้ คือ

จากตาราง 7 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ดังนี้ คือ

ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.39 เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่ทำให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.75) นักเรียนสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้ในการหาความรู้ด้วยตนเองได้ (ค่าเฉลี่ย 4.67) รวมทั้งนักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.54) เห็นด้วยอย่างมากต่อการเลือกบทอ่านด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.17) และนักเรียนมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.21)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ข้อเสนอแนะของผู้เรียนต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

1. ผู้เรียนต้องการให้มีการเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนทุกครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.172.
- ผู้เรียนต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้อีก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ตอน พบว่า การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้นจากผลคะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 การแสดงออกของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับน่าพอใจ และผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสาระเพิ่มเติมจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งเป็นห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอน 1 ห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถคละกัน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเรียงจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ โดยใช้อัตราส่วน 1:2:1 ซึ่งจะได้ผู้เรียนในกลุ่มเก่ง 6 คน ผู้เรียนในกลุ่มปานกลาง 12 คน ผู้เรียนในกลุ่มอ่อน 6 คน

ต่อจากนั้นผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้บัตรสี บัตรสีเขียวสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก บัตรสีฟ้าสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และบัตรสีเหลืองสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย แล้วให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเอง โดยผู้วิจัยกำหนดให้แต่

ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่ได้บัตรเขียว 1 คน บัตรสีฟ้า 2 คน และบัตรสีเหลือง 1 คน รวมกลุ่มละ 4 คน และผู้เรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เลือกตลอดการทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง (ภาคผนวก ก หน้า 66-70)
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 117-127)
3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จะทำการทดสอบทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ (ภาคผนวก ก หน้า 79-80)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนโดยผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มและครูเป็นผู้ประเมิน (ภาคผนวก ง หน้า 134)
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ผู้เรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง (ภาคผนวก ง หน้า 135)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการค้นคว้า วิธีการเรียนการสอน การประเมินผล และข้อตกลงต่างๆ ในชั้นเรียน

2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง จำนวน 40 ข้อ ในเวลา 50 นาที
3. ครูดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่กำหนดขึ้น จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง
4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยจากบทอ่านทั้ง 4 ประเภทหลังจากจบบทอ่านแต่ละ ประเภท เพื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษและหาค่าเฉลี่ย
5. หลังการทดลองครบทั้งหมดแล้ว ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษอีกครั้งด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง จำนวน 40 ข้อ ในเวลา 50 นาที เพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการ ทดลองและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนและการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านแล้ว ผู้เรียน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยนำคำตอบของผู้เรียนทุกคนมาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ในภาพรวมเป็นรายข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยวิธีการเรียน แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ดำเนินงานดังนี้ คือ
 - 1.1 วิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหาค่าความแตกต่าง จากผลคะแนนระหว่าง Pre-test และ Post-test คำนวณโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
 - 1.2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบย่อยระหว่างเรียนทั้ง 4 ครั้ง
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนหลังการเรียน 4 ประเภท โดยการหา ค่าเฉลี่ยและแปรผลจากเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์โดยการหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้เรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีการ พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นโดยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนหลังการทดลองด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ในระดับ มาก

อภิปรายผล

ผลของการทดลองครั้งนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ดังนี้

1. ขั้นตอนในการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะบอกจุดประสงค์ให้ความรู้ เสนอสถานการณ์ต่างๆ แก่ผู้เรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียนและอยากศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย ในอัตราส่วน 1:2:1 สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะเลือกหัวข้อที่ตนสนใจ และทำการศึกษาค้นคว้าความรู้ โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยกันทำกิจกรรมของกลุ่ม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถมากจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยก็ต้องพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น เพราะหลังจากจบบทเรียนแต่ละบทจะมีการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล ซึ่งพิจารณาจากผลคะแนนเป็นรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจึงต้องมีความกระตือรือร้น โดยพึ่งพาอาศัยกันในเชิงบวก คือผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญและจำเป็น และสมาชิกทุกคนในกลุ่มหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ รู้จักการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม มีการทำงานร่วมกันโดยมีเป้าหมายอันเดียวกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ดังคำกล่าวของ Slavin (Slavin. 1995: 4-5) ที่ว่า “คนเก่งที่มีพื้นฐานความรู้ดีกว่าและสามารถเข้าใจเรื่องได้เร็วและดีกว่าก็จะพยายามถ่ายทอดความรู้ให้แก่กัน โดยพูดตามความเข้าใจของตนเอง และใช้ภาษาแบบเด็กๆ ซึ่งทำความเข้าใจได้ง่ายกว่าภาษาที่ครูใช้” ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงส่งเสริมกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ปรึกษาหารือกัน ร่วมกันแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันทางสังคมช่วยเหลือสนับสนุนให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานของตน ความสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนและการให้กำลังใจกันและสนับสนุนกันในการทำงาน (Johnson and Johnson. 1994: 45-70) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวาสนา ไตรวิวัฒน์ไชย (2543: 80-89) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธี STAD กับวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าวิธี

ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของประเทือง จันทไทย (2545: บทคัดย่อ) ที่วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อโครงการนิเวศสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้โครงงานแบบกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) และแบบกลุ่มตามความสนใจ พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้โครงงานแบบกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนในกลุ่มโครงงานตามความสนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

วงเดือน ปอศิริ (2546: 57) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) มีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่วน Bejarono (1987) ได้ศึกษาวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก ทดลองกับผู้เรียนระดับ 7 โดยใช้วิธีการเรียน 2 แบบ คือ การเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก (STAD) กับการเรียนทั้งชั้น วิชาภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบทั้งชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำการทดสอบโดยทดสอบเป็นรายบุคคล ผลการทดสอบจะพิจารณาได้เป็น 2 ระดับ คือ พิจารณาเป็น

รายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มซึ่งส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้คะแนนของกลุ่มเพิ่มหรือลด ดังนั้นผู้เรียนที่มีความสามารถมากจะพยายามช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าด้วยการอธิบายหรือแนะนำให้เข้าใจ เพื่อให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น โดยครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรงด้วยการกล่าวชมเชยหรือมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เรียนทั้งกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ตามหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores) เป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน และผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition) กลุ่มที่จะได้รับการยกย่องและยอมรับ หรือได้รับรางวัล ต้องได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยครูนำค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่มมาเปิดเผยประกาศ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทราบว่ากลุ่มใดได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ได้ใช้หลักจิตวิทยาในเรื่องการเสริมแรงทางบวก เป็นตัวกระตุ้นต่อผลการเรียนของผู้เรียน โดยครูกล่าวคำชมเชยและให้เกียรติบัตรผู้เรียนที่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้สูง ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นช่วงวัยรุ่นซึ่งกมลรัตน์ หล้าสูงงษ์ (2528: 230) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่

ชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ ดังนั้นผลของการเสริมแรงโดยการให้คำชมเชย หรือการให้เกียรติบัตร น่าจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและเป็นกำลังใจในการเรียนให้มีประสิทธิภาพดี

2. บทอ่านมีความหลากหลายและน่าสนใจ

ผู้เรียนในแต่ละวัย อายุ เพศ เชื้อชาติจะมีความสนใจในบทอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรมีบทอ่านที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ จะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการอ่านของผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคัดเลือกบทอ่านได้ตามความสนใจ ซึ่งตรงกับความเห็นของเดย์และแบมฟอร์ด (Day & Bamford. 1998: 54) กล่าวว่า ความสำคัญของเอกสารที่มีต่อการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ สะดุดตา ชวนอ่าน เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน แล้วยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยของณิชาภัทร วัฒนพานิช (2543: 60-62) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพฯ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์มีความเข้าใจในการอ่าน และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาร่วมกันช่วยให้สมาชิกทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และยังได้ฝึกทักษะในการฟัง โดยฟังจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มและฟังกลุ่มที่เสนอหน้าชั้นเรียน ฝึกทักษะพูดโดยพูดสรุปความ แสดงความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มและเสนอรายงานหน้าชั้น ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยสังเกตจากการรายงานบทอ่านที่แต่ละกลุ่มรับผิดชอบ การตอบคำถามแก่ผู้เรียนที่นั่งฟัง การฝึกทักษะการเขียนของผู้เรียนจากการที่ผู้เรียนสลับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่เป็นผู้บันทึกรายงานในกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีพัฒนาการด้านอื่นๆ เช่น วิธีการเขียนรายงาน ทักษะทางสังคม ความมีน้ำใจ ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสามัคคี ความมั่นใจในตัวเอง ไม่กลัวการพูดผิด มีความคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนให้สนุกสนาน ไม่เกิดความเครียด ฝึกความรับผิดชอบรายบุคคล รู้จักฟังตนเองเพราะงานของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องทำงานของตนให้ดีที่สุด กลุ่มที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล ทำให้ทุกคนร่วมมือกันทำงานอย่างดีที่สุด (Tannert. 2000 : Online) รางวัลคือ คำชมเชยจากเพื่อนและครู จึงทำให้เกิดความภูมิใจ

ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถมากกว่าจึงต้องคอยช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าเป็นผลให้ผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่ามีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น และสามารถที่จะปรับตนเองให้มีความสามารถเพิ่มขึ้นในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรศึกษาแนวคิด ขั้นตอน วิธีการการจัดกิจกรรมการสอน ให้เข้าใจก่อนการนำไปใช้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง
2. ครูควรปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการเรียน แนะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทำความเข้าใจถึงบทบาทของผู้เรียนและของครู บรรยายภาคในการเรียน แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่างก่อน และดำเนินกิจกรรมครบทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีเรียนดี แล้วจึงเริ่มการสอน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
3. เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินพฤติกรรมกลุ่มควรชัดเจนและให้เข้าใจตรงกันก่อนการให้คะแนน เพราะเป็นหน้าที่ของผู้เรียนทุกคนที่ต้องประเมินตนเองและประเมินเพื่อนในกลุ่มในการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
4. ครูควรเตรียมบทอ่านให้มีจำนวนมากและหลากหลาย เนื้อหาของบทอ่านควรมีความยาวประมาณ 1,000-3,000 คำ ผู้เรียนจะได้ร่วมมือกันในการวิเคราะห์หรืออภิปรายร่วมกัน เพื่อมาเสนอหน้าชั้นเรียน และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกบทอ่านตามความสนใจซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากศึกษาบทอ่าน
5. ในการศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ควรเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในขณะที่ทำงานกลุ่ม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็น ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม การวางแผนขั้นตอนการทำงานเพื่อกลุ่มจะได้ประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น
6. ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอรายงานด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การโต้ว่าที่ การแสดงละคร การใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนดึงศักยภาพในตนเองออกมาแสดงความสามารถได้เต็มที่
7. ควรมีผู้ช่วยทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน เพราะจะได้ช่วยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้ทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะด้านการเขียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อฝึกทักษะการทำงานกลุ่มซึ่งเป็นพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม
3. ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาการของผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงรัง. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2542). รายงานผลการประเมินผลคุณภาพการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ: กองการวิจัย.
- _____. (2543). รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ: กองการวิจัย.
- _____. (2544). สรุปผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 ระยะครึ่งแผน (พ.ศ. 2540–2542). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกษรา เจียงาม. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการและการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่เรียนเรื่องมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการเรียนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. ภาคนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- “คุณภาพการศึกษา,” (2540, 10, กรกฎาคม). มติชน. หน้า 15**
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. จันทรเกษรสาร. 2(4): 46-48.
- เชียวชาญ เทพกุล. (2545). การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบ STAD ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องทศนิยมและเศษส่วน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐกาญจน์ เอื้อสุวรรณ. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยวิธีการสอนแบบประสาน 5 แนวคิดหลักและวิธีการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ธิดาภัทร วัฒนพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ทศนา แวมมณ. (2545). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมและใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

นิลบล สีเทพ. (2546). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ประเทือง จันทไทย. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อโครงงานวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้โครงงานแบบกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD) และแบบกลุ่มตามความสนใจ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). สารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสารคาม. ถ่ายเอกสาร

ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน. (2536). *วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน เอกสารประกอบการบรรยาย.* กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรพนา เทียนทอง. (2542). *การพัฒนาความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ.* สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรรณรัตน์ เเงาธรรมสาร. (2533, กุมภาพันธ์). "การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน," สารพัฒนาหลักสูตร. 95: 35-37.

มยุรี สาลีนวงศ์. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือของ สสวท. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ล้วน สายยศ และอังสนา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ละเอียต ตลับนาค. (2547). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะความรู้เป็นกลุ่ม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วงเดือน ปอศิริ. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD).

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

วัชรพร โกมาสถิตย์. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและกิจกรรมการเรียนรู้ในคู่มือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร

วาสนา ไตรวัฒนงษ์ไชย. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธี STAD กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

วิจัยทางการศึกษา, กอง กรมวิชาการ. (2544) การสังเคราะห์วิธีการสอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดารรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด.

สมุทร เช็นเชาวิช. (2545). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สานปฏิรูป. (2542, กรกฎาคม). "สื่อเพื่อการปฏิรูปการศึกษา" สานปฏิรูป. 2(16): 69.

สายวรุณ ทองวิทยา. (2539). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและมนุษย์สัมพันธ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

_____. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). รายงานผลการจัดระดับคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

_____. (2545). รายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2544/2545: ฝ่าวิกฤติการปฏิรูปการศึกษาสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สิริบุปผา อุทธาธาดา. (2543). การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการค้นคว้าภายในกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชาดา สมุทศิริ. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี ARC และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวรรณี เวทโรสง. (2544). การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การศึกษาความเข้าใจการอ่านและความสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโดยสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพัตรา ศิริรักษ์. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยให้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกับวิธีสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสนีย์ แสงดี. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม STAD กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- ภทรานิชฐ์ ศรีมงคล. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยที่ได้รับการสอนแบบแบบแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิคการพัฒนาแบบยั่งยืนและการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วิมลเกียรติ. (2547). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือประเภทการค้นคว้าภายในกลุ่ม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อามัดไญนี ดาโอ๊ะ. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อารี พันธุ์ณี. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.
- อารี สันทนต์. (2539, กันยายน). "การเรียนแบบร่วมมือ," สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 15: 89.
- Aronson, E; et al. (1978). *The Jigsaw Classroom*. Beverly Hills, CA: Sage Publications.
- Artzt, Alice F; & Newman, Claire M. (1993, September). "Cooperative Learning," *The Mathematics Teacher*. 83 (6): 448-452.
- Balkcom, Stephen. (June 1992) *Education Research Consumer Guide*. Archived: *Cooperative Learning*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.ed.gov/pubs/OR/ConsumerGuides/cooplear.html>
- Bejarono, Yael. (1987) *A Cooperative Small-Group methodology in the classroom*. The modern language. September. 486-501.
- Brown, Maryann; & Hayes, Helen. (2000). *Professional Reading Circle: Toward a Collaborative for Lifelong Learning*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.rmit.edu.au/http://rmit.edu.au/>
- Burmeister, Low E. (1974). *Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Carrell, Patricia L. (1984, June). "Evidence of Formal Scheme in Second Language Comprehension," *English Language Learning*. 2 (34): 87-112

- Conley, Mark W. (1995). *Content Reading Instruction: A Communication Approach*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, Inc.
- Cook, James Edward. (2003). ABSTRACT Effect Of Cooperative Learning (Student Teams-Achievement Divisions) On African American And Caucasian Students' Interracial Friendships. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.lec.latech.edu/abstracts/james%20cook.pdf>
- Cooper, J. David; et al. (1988). *To What and How of Reading Instruction*. 2nd ed. Ohio: Merrill.
- Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. New York: A Simon & Schuster, Inc.
- Day, R.R; & Bamford, J. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York: Cambridge University Press.
- Dechant, Emerald V. (1982). *Improving the Teaching of Reading*. 3rd ed. Egleweed Cliffs.: Prentice-Hall.
- Dubin, Fraida. (1982, July). "What Every EFL-Teacher Should Know About Reading," English Teaching Forum. 3 (7).
- Dumas, Alexandre. (1997, October 15). *Cooperative learning: Response to diversity*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.cde.ca.gov/iasa/cooplrng2.html>
- Esky, David E. (1986). *Theoretical Foundations, in Teaching Secondary Language*. P.3-23. Reading for Academic Purpose. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Farnish, Anna Marie. (2003). *Student Teams Achievement-Divisions (STAD): Student Team Learning*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.ed.gov/pubs/EPTW/eptw10/eptw10u.html>
- Fredrickson, Terry; & Wedel Paul. (1992). *English by Newspaper*. Bangkok Post Publishing Co.
- Geeks, Power. (2003). *Texas Federation of Teachers-Professional Issues*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.tft.org/prof/tips.cfm>
- Goodman, Kenneth S. (1990). "The Reading Process." Interactive Approaches to Second Language Reading. Edited by Patricia Carrell, Joanne Devine and David Eskey. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gray, William Scott. (1984). *On Their Own in Reading*. Chicago: Foresman and Company.
- Grellet, Francoise. (1995). *Developing Reading Skills*. 15th ed. London: Cambridge University Press.

- Hafner, Lawrence E. (1971). *Improving Reading in Secondary Schools: Selected Reading*. London: Collier Macmillan.
- Hurlock, Elizabeth B. (1966). *Adolescent Development*. New York: McGraw-Hill Bokk.
- Jianhua, Zhao; & Connell, David Mc. (2003). *Group Modeling Method in Web-Based Collaborative Learning Environment*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.shed.ac.uk/nlc2002/abstracts/poster/jianhua/jianhua.pdf>
- Johnson, D; & Barrett, T.C. (1981). *Prose Comprehension: A Descriptive Analysis of Instructional Practice,* Children's Prose Comprehension: Research and Practice. Neward: International Reading Association.
- Johnson, D. W; & Johnson, R T. (1994). *Learning Together and Alone* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- The Johns Hopkins Team Learning Project Center for Social Organization of Schools. (2003). *Student Team Learning*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.successforall.net/curriculum/stlearn.htm>
- Kagan, Spencer. (1994). *Cooperative Learning*. San Juan Capistrana : Kagan Cooperative Learning.
- Kessler, C. (1992). *Cooperative Language Learning*. A Teacher's Resources Book: Prentice Hall.
- Maslow, Abraham Harold. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harp and Row.
- Meekins, Stephens Amy. (1987). Effects of a Student Team Learning Technique on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped, Elementary Mainstreamed Students. DAT 49/03. A.
- Mill, Sandra S. (1990). "A Study of the Relationship Between the Extensiveness of Reading and the Improvement of Written Composition of High School Students," Dissertation Abstracts International.
- Miller, Courtney K; & Peterson, Reece L. (2003). *Creating a Positive Climate Cooperative Learning*. Retrieved 28 February 2004, from http://www.indiana.edu/~safeschl/cooperative_learning.pdf
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A.: The Center for Applied Research in Education.
- Moore, D.W, & Readence, J.B. (1984) "A Quantitative and Qualitative Review of Graphic Organizer Research, W." *Journal of Educational Research* 78 (11-17).

NC State University. (2003). *Cooperative Learning*. The Hewlett Initiative. Retrieved 28 February 2004, from

www2.ncsu.edu/unity/lockers/project/acad_proj/hewlett/cooperat.htm

Ngeow, Karen Yeok-Hwa. (2002). *Enhancing student thinking through collaborative learning* (ERIC Digest). Bloomington. Retrieved 28 February 2004, from

http://www.ed.gov/databases/ERIC_Digests/ed422586.html

Orlando, Joseph Edward. "Comperative Learning: Students Achievement and Attitude in Community college Freshman English Classes", *Dissertation Abstracts Internation*. 25 (7): 382–A; January, 1992.

Postosky, Janet Marie; et al. (1989). *"The Effects of Simplified Story Schema on Story Writing Ability and Reading Comprehension,"* *Dissertation Abstracts International*. 50 (3): 655

River, Salmon. (2003) *STAD GLC Eisenhower Project. Student Teams-Achievement Divisions (STAD)*. Retrieved 28 February 2004, from

<http://www.potsdam.edu/EDUC/GLC/ike/stad.html>

Scott, Terry Micheal. (1985). *"The Effects of Cooperative Learning Environment or Relationships with Peers, Attitudes Toward Self and School and Achievement in Spelling of Ethnically Diverse Elementary Student (Interdependent, Integration, Student-Teams, Multi-Ethnic, Minority),"* *Dissertation Abstracts International*. 46: 1503–A.

Sharan, Y; & Sharan, S. (1992). *Expanding Cooperative Learning through Group Investegation*. New York: Teacher College, Columbia University.

Shirey, Larry L; & Reynold, Ralph E. (1988, June). *"Effcet of Interest on Attention and Learning,"* *Journal of Educational Psychology*. 80 (2): 159.

Slavin, Robert E. (1995). *Cooperative Learning Theory Research and Practice*. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.

Slavin, Robert E. (1987). *Cooperative Learning and Cooperative School*. *Educational Leadership* 45. (November 1987): 7–13.

Steals, Melvin Howard. (1990, November). "Development to an Adapted Cooperative Learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English/Language Rate Pairing Program English, Language Arts," DAT-A 51/05. p.1564.

Streeter, Angela. (1999). *Cooperative Learning Strategies*. Retrieved 28 February 2004, from <http://www.uiowa.edu/~schpsych/handouts/cooperative%20learning.pdf>

Tannert, Sarah. (June 21, 2000). Cooperative Lesson A STAD Approach (Student Teams Achievement Divisions). Appropriate Age Level: College Aged

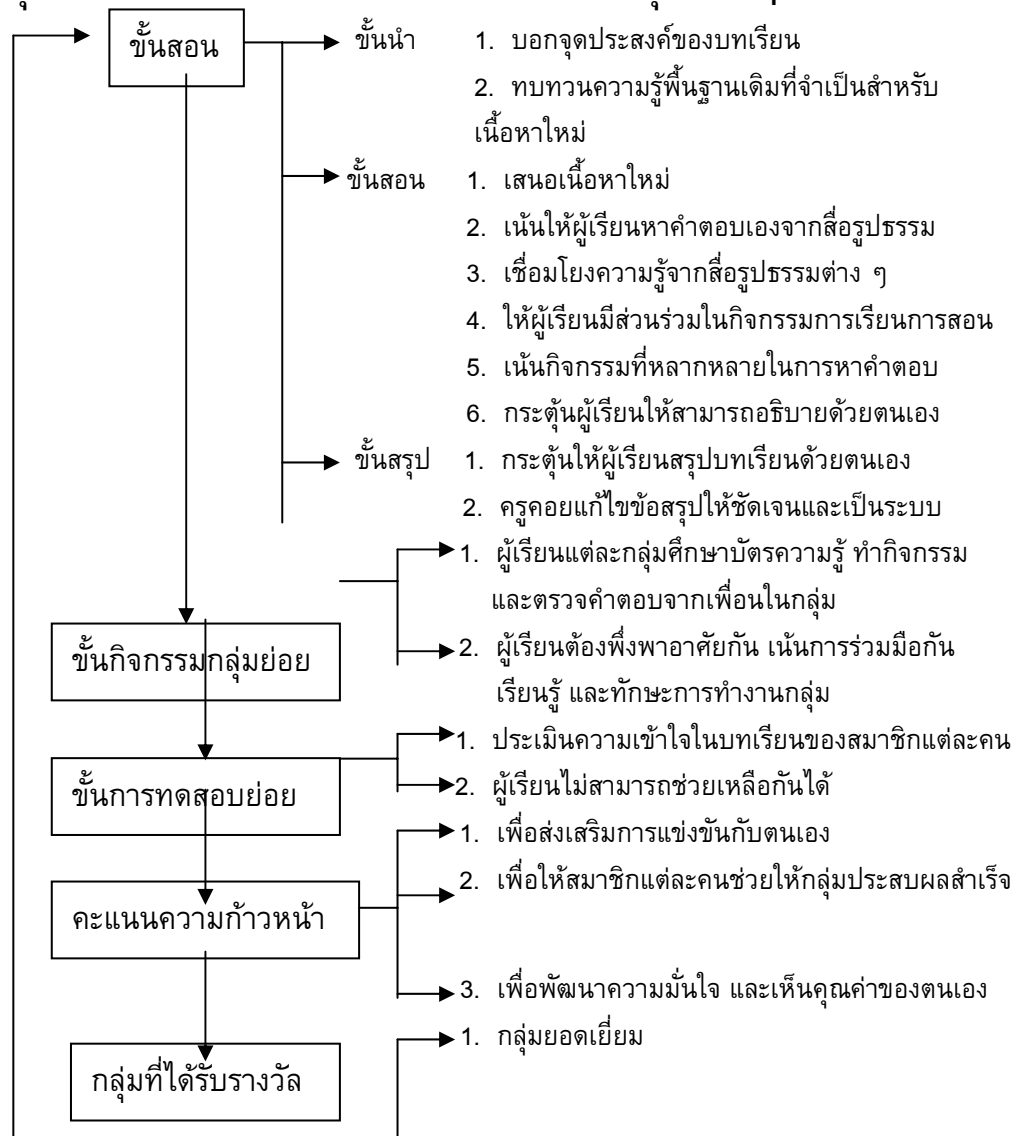
- Students. Retrieved 28 February 2004, from
www.users.muohio.edu/shermalw/edp621_lessons/STannert_lesson.html
- Taylor, Barbara M. (1984). "Children's Memory for Expository Text after Reading," *Reading Research Quarterly*. 15 : 399-411.
- Widdowson, H.G. (1979). *Teaching Language as Communication*. London: Oxford University Press.
- William, Edie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London: Macmillan Publisher Ltd.
- William, Mary Susan. (1988, June). "The Effects of Cooperative Team Learning on Student Achievement and Student Attitude in the Algebra Classroom," *Dissertation Abstracts International*. 49 (12): 3611 A.

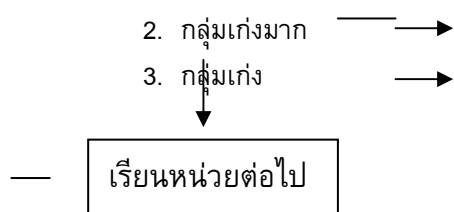
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สรุปขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
- แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
- แผนเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง
- แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
- ตัวอย่างบทอ่าน
- แบบทดสอบย่อย

สรุปขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ภาพประกอบ 2 แผนภาพแสดงขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ตาราง 8 แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

สัปดาห์ ที่	คาบ ที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผู้ดำเนินการ	
				ครู	น.ร.
1	1	น.ร.ทำแบบทดสอบ Pre-test	แบบทดสอบวัดความ เข้าใจภาษาอังกฤษ		3
	2-3	- ครูปฐมนิเทศเกี่ยวกับวิธีการ บทบาทของน.ร. และของครู แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการวัด และประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนต่างๆใน การเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์และในแบบสังเกตพฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม - ครูเตรียมความพร้อมน.ร.ก่อนการทดลอง (จัด กลุ่ม, ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปรายผล และฝึกการใช้คำถาม)	- เกณฑ์การประเมิน คะแนนพัฒนาการ - เกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ยคะแนน พัฒนาการของกลุ่ม - เกณฑ์การประเมิน แบบสังเกตพฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม	3	3
2	4	ดำเนินการสอนบทอ่านประเภทวันสำคัญต่างๆ	แผนการจัดการเรียนรู้	3	
3	5-6	- น.ร.เลือกบทอ่านและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบใน การทำกิจกรรมการอ่านและนำเสนอผลงานของ แต่ละกลุ่ม จำนวน 6 กลุ่ม - น.ร.ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของ ตนเองเป็นรายบุคคลและครูประเมินการทำงาน ของน.ร.เป็นรายกลุ่ม	ประเมินพฤติกรรม หลังจากนำเสนอ ผลงานทั้ง 6 กลุ่ม	3	3
	7	น.ร.ทดสอบย่อยหลังจากจบบทอ่านแต่ละ	แบบทดสอบย่อย		3

ประเภท				
4	8	ดำเนินการสอนบทอ่านประเภทกีฬา	แผนการจัดการเรียนรู้	3
5	9-10	- น.ร.เลือกบทอ่านและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการทำกิจกรรมการอ่านและนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 กลุ่ม		3
		- น.ร.ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของตนเองเป็นรายบุคคลและครูประเมินการทำงานของน.ร.เป็นรายกลุ่ม	ประเมินพฤติกรรมหลังจากนำเสนอผลงานทั้ง 6 กลุ่ม	3 3
6	11	น.ร.ทดสอบย่อยหลังจากจบบทอ่านแต่ละประเภท	แบบทดสอบย่อย	3
	12	ดำเนินการสอนบทอ่านประเภทบุคคลที่น่าสนใจ	แผนการจัดการเรียนรู้	3

ตาราง 8 แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	คาบ ที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผู้ดำเนินการ ครู น.ร.	
7	13-14	- น.ร.เลือกบทอ่านและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการทำกิจกรรมการอ่านและนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 กลุ่ม			3
		- น.ร.ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของตนเองเป็นรายบุคคลและครูประเมินการทำงานของน.ร.เป็นรายกลุ่ม	ประเมินพฤติกรรมหลังจากนำเสนอผลงานทั้ง 6 กลุ่ม	3	3
8	15	น.ร.ทดสอบย่อยหลังจากจบบทอ่านแต่ละประเภท	แบบทดสอบย่อย		3
	16	ดำเนินการสอนบทอ่านประเภทสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ	แผนการจัดการเรียนรู้	3	
9	17-18	- น.ร.เลือกบทอ่านและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการทำกิจกรรมการอ่านและนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 กลุ่ม			3
		- น.ร.ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของตนเองเป็นรายบุคคลและครูประเมินการทำงานของน.ร.เป็นรายกลุ่ม	ประเมินพฤติกรรมหลังจากนำเสนอผลงานทั้ง 6 กลุ่ม	3	3
10	19	น.ร.ทดสอบย่อยหลังจากจบบทอ่านแต่ละประเภท	แบบทดสอบย่อย		3
	20	- น.ร.ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการ	- แบบทดสอบวัดความ		3

อ่านหลังการทดลอง Post-test	เข้าใจภาษาอังกฤษ	3
- น.ร.ทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการ	- แบบสอบถามความ	
เรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่ม	คิดเห็นที่มีต่อการเรียน	
ผลสัมฤทธิ์	แบบร่วมมือประเภท	
	การแบ่งกลุ่ม	
	ผลสัมฤทธิ์	

แผนเตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการทดลองอย่างชัดเจน
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามในการซักถามเพื่อนในขณะที่ยางานได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

แผนเตรียมความพร้อมก่อนการทดลองประกอบด้วย 4 แผนย่อยดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม ดำเนินการดังนี้

- 1.1 นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เรียนทุกคนมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ในอัตราส่วน 1:2:1 คือ ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถมาก 6 คน ผู้เรียนในกลุ่มความสามารถปานกลาง 12 คน และผู้เรียนในกลุ่มความสามารถน้อย 6 คน
- 1.2 กำหนดบัตรสีให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม คือ บัตรสีเขียวสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถมาก บัตรสีฟ้าสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และบัตรสีเหลืองสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย
- 1.3 ครูให้ผู้เรียนเลือกสมาชิกในกลุ่มเองเพื่อเข้ากลุ่มถาวรโดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยบัตรสีเขียว 1 คน บัตรสีฟ้า 2 คน และบัตรสีเหลือง 1 คน รวมกลุ่มละ 4 คน
- 1.4 ครูให้ผู้เรียนกำหนดบทบาทของแต่ละคนที่ต้องรับผิดชอบในกลุ่มและบทบาทต่างๆ มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันทุกคาบ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถปฏิบัติได้ทุกบทบาท ซึ่งประกอบด้วย

- 1.4.1 ผู้ติดต่อประสานงาน (Researcher-runner) มีหน้าที่จัดหาสื่อ อุปกรณ์สำหรับกลุ่ม ติดต่อ กับครูและผู้เรียนในกลุ่มอื่น รับและรวบรวมงานส่งครู
- 1.4.2 ผู้กระตุ้นการทำงาน (Encourager of Participation) มีหน้าที่ให้กำลังใจและกระตุ้นเตือน การทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม
- 1.4.3 ผู้ตรวจสอบความเข้าใจ (Checker of Understanding) มีหน้าที่ตรวจสอบความเข้าใจใน บทเรียนของสมาชิกในกลุ่ม รู้ที่มาของคำตอบหรือข้อสรุปของกลุ่ม ให้สามารถอธิบายได้เหมือนกัน และทันเวลาที่กำหนดไว้
- 1.4.4 ผู้สรุปและจดบันทึก (Summarizer and Recorder) มีหน้าที่สรุปและจดบันทึกผลงานหรือ คำตอบของกลุ่ม

2. แผนแนะนำและฝึกภาษาอังกฤษที่ใช้ในการอภิปราย มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 แนะนำภาษาอังกฤษในการอภิปรายกลุ่ม เช่น การตั้งคำถาม การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น
- 2.2 ฝึกภาษาอังกฤษที่ใช้ในการอภิปรายกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน พูดเกี่ยวกับตัวเอง การเรียน การอ่านภาษาอังกฤษ ภายใต้ข้อดี - ข้อเสียและสิ่งที่ต้องการปรับปรุง

3. แผนแนะนำวิธีการเรียน มีวิธีดำเนินการดังนี้

- 3.1 ครูชี้แจงลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
- 3.2 ครูชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงความสำเร็จของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม รางวัลกลุ่ม เกณฑ์การตัดสิน
- 3.3 ครูกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในบทอ่านของแต่ละประเภท
- 3.4 ผู้เรียนทั้ง 6 กลุ่ม เลือกเรื่องตามความสนใจเพื่อศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 1 เรื่อง หลังจากที่ได้ครูสอน บทอ่านแต่ละประเภท
- 3.5 ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำในขณะที่ผู้เรียนทำงานกลุ่ม
- 3.6 ผู้เรียนทุกกลุ่มเตรียมความพร้อมเพื่อเสนอรายงานหน้าชั้น
- 3.7 ครูกำหนดให้ทุกกลุ่มถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังเรื่องละอย่างน้อย 2 คำถาม
- 3.8 ผู้เรียนได้รับแบบประเมินการทำงานกลุ่ม
- 3.9 ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

วิชา	ภาษาอังกฤษ
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1
ระยะเวลา	จำนวน 20 คาบๆ ละ 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง
3. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยและความร่วมมือในกระบวนการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ
5. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ที่มา : ปรับปรุงจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ของโรเบิร์ต อี สลาวิน (Slavin. 1995)

บทอ่าน

บทอ่านมี 4 ประเภท ประกอบด้วยบทอ่านประเภทวันสำคัญต่างๆ กีฬา บุคคลที่น่าสนใจ และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ รวมทั้งหมด 28 บทอ่าน หลังจากเสร็จสิ้นการอ่านแต่ละประเภทบทอ่านแล้วผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยโดยสอบบทอ่านที่เพื่อนรายงานแล้ว 5 เรื่อง และบทอ่านไม่เคยอ่าน 1 เรื่อง

การจัดห้องเรียน

ผู้เรียนหนึ่งเรียนเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน

ขั้นตอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation)

ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านบทอ่านแต่ละบท ต่อจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือการให้สถานการณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study)

- 1 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน ในอัตราส่วน 1:2:1
 - 2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทอ่านที่สนใจจะศึกษากลุ่มละ 1 เรื่อง
 - 3 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการศึกษบทอ่านและแบ่งงานกันทำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องโดยอ่านบทอ่าน เพื่อค้นหาใจความสำคัญ ใจความ บอกรายละเอียดสำคัญหรือลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนของ เนื้อหา โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อภิปรายหาคำตอบกับสมาชิกภายในกลุ่ม และสรุปเนื้อเรื่อง ให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจตรงกัน
 - 4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวรายงานสาระสำคัญของบทอ่านที่ศึกษา อภิปรายเนื้อเรื่องปริกษา เรื่องสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการที่จะรายงานกับครูผู้สอน
 - 5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เหลือจดบันทึกเรื่องที่เพื่อนรายงานและเตรียมตั้งคำถาม
 - 6 ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่มในใบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้น การรายงานหน้าชั้นครบทุก 6 กลุ่มแล้ว
- ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes)**
- ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) หลังจากจบ บทเรียนแต่ละบทแล้ว
- ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores)**
- ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
- ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition)**
- 1 ครูปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
 - 2 ครูยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มต่างๆ
- การประเมิน**
- 1 ประเมินผลจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ
 - 2 ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

สื่อและอุปกรณ์

1. บทอ่านจำนวน 28 เรื่อง
2. เครื่องฉายข้ามศีรษะ และแผ่นใส
3. กระดานดำหรือ White Board

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ : วันสำคัญต่าง ๆ (Special Days)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ระยะเวลา 100 นาที

* * * * *

1. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ จากข้อความ บทอ่านหรือเรื่องสั้นในชีวิตประจำวัน โดยการสรุปความ จับใจความสำคัญ และเข้าใจรายละเอียดต่างๆ จากข้อมูลที่อ่านได้และแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านเรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.3 ต 2.1 และ ต 2.2

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.1 เคารพความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

2.2 สรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.3 เข้าใจ แสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่านและตอบคำถามในแบบทดสอบย่อยได้

3. เนื้อหาสาระ

บทอ่าน เรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ

คำศัพท์ festival, pledges, vessels, spectacle, drifting away, originated, celebrate, fortunately

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านบทอ่านแต่ละบท ต่อจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือการให้สถานการณ์ต่างๆ

“What do you think the people are doing in the picture?”

“When do you celebrate the New Year, on December 31 or January 1?”

2. ผู้เรียนดูรูปภาพวัฒนธรรม ประเพณี และวันสำคัญต่างๆ แล้วให้แต่ละกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับประเพณีในวันสำคัญนั้น

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study)

1. ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทอ่านที่สนใจจะศึกษากลุ่มละ 1 เรื่อง
3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการศึกษบทอ่านและแบ่งงานกันทำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องโดยอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ ตีความ บอกรายละเอียดสำคัญหรือลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนของเนื้อหา โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อภิปรายหาคำตอบกับสมาชิกภายในกลุ่ม และสรุปเนื้อเรื่องให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจตรงกัน
4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวรายงานสาระสำคัญของบทอ่านที่ศึกษา อภิปรายเนื้อเรื่องปรึกษาเรื่องสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการที่จะรายงานกับครูผู้สอน
5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เลือกฉบับที่กเรื่องเพื่อรายงานและเตรียมตั้งคำถาม
6. ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่มในใบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้นการรายงานหน้าชั้นครบทุก 6 กลุ่มแล้ว

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes)

ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores)

ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

1. ครูปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
2. ครูยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มต่างๆ

5. การประเมิน

1. ประเมินผลจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ
2. ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6. สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพประเพณีในวันต่างๆ เช่นรูปลอยกระทง เป็นต้น
2. บทอ่านเกี่ยวกับวันสำคัญต่างๆ จำนวน 6 เรื่อง
3. แบบทดสอบย่อยที่ 1
4. เครื่องฉายข้ามศีรษะ และแผ่นใส
5. กระดานดำหรือ White Board

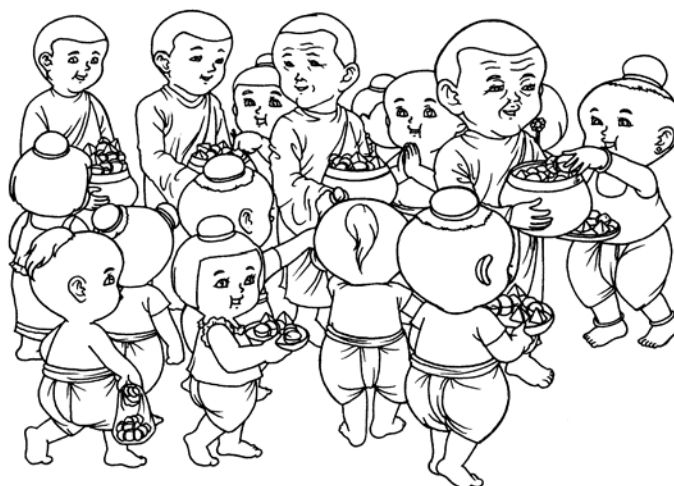
7. บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้
2. ปัญหาและอุปสรรค
3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

8. ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ตัวอย่างบทอ่านวันสำคัญต่าง ๆ (Special Days)

Text 1 : Makha Puja Day

Makha Puja Day fall in March or at the end of February. The reason that the date changes from year to year is that the day is measured according to the lunar calendar which is different from our international twelve-month solar calendar.

Makha is the name of a month in the ancient Indian calendar. *Puja* means worship, so *Makha Puja* means to worship in the month of *Makha*. *Makha Puja* also means the Day of the Fourfold Assembly and it is known as Dhamma Day. What happened at that assembly? Why was it so special that now over 2,500 years later we still commemorate it ?

1. It was the full moon day of the Makha Month.
2. 1,250 monk disciples spontaneously gathered in the Bamboo Grove.
3. They were all Arahants (enlightened Ones).
4. The Lord Buddha had ordained them all himself.

At that assembly, the Buddha then delivered the famed *Patimokkha* sermon, the essence of his teaching. He said, “Do what is good, avoid evil and purify the mind.”

Makha Puja is dedicated to the Dhamma, as *Visakha Puja* is to the Buddha and *Asalha Puja* to the *Sangha* or monks. All three usually constitute the Trinity. The *Dhamma* is the teaching of the Buddha based on the clear comprehension of reality and the **Four Noble Truths**, Suffering, the Causes of Suffering, the Cessation of Suffering and the Path Leading to the Cessation of Suffering.

During the last year of his life, on Makha Puja Day, the Buddha announced when he would pass away and this is the reason why Makha Puja Day is special and has become a public holiday.

On Makha Puja Day, Buddhists go to the temple where they take five or eight precepts, listen to the Lord Buddha's sermons, offer food to the monks and release fish and birds. In the evening they go to temples for the *Wienthien*, walking three times around an important Buddha image or shrine or chapel in a clockwise direction bearing lighted candles, joss sticks and flowers to pay respect to the Triple Gem. All these activities help them experience greater peace of mind. When they feel more peaceful, other people around them sense that and they in turn feel more peaceful too. If you would like to promote peace in the world, why not spend some times in meditation on Makha Puja Day.

(Adapted from Bangkok post Student Weekly, No. 9, 1999)

Text 2 : Festival Japan

A Festival for the Dead is held once a year in Japan. This festival is a cheerful occasion, for on this day, the dead are said to return to their homes and they are welcomed by the living. As they are expected to be hungry after their long journey, food is laid out for them. Specially-made lanterns are hung outside each house to help the dead to find their way. All night long, people dance and sing. In the early morning, the food that had been laid out for the dead is thrown into a river or into the sea as it is considered unlucky for anyone living to eat it. In towns that are near the sea, the tiny lanterns which had been hung in the streets the night before, are placed into the water when the festival is over. Thousands of lanterns slowly drift out to sea guiding the dead on their return journey to the other world.

This is a moving spectacle, for crowds of people stand on the shore watching the lanterns drifting away until they can be seen no more.

From Reading Skill I by Parntam Tokchaisuk. 1994

Text 3 : Unusual Marriage Ceremonies

Marriage **ceremonies** around the world are very different. Some are short and simple; others are long and complicated. In some cases the bride wears red clothes, in others she may be tattooed. In the islands of New Guinea, north of Australia, girls who want to be beautiful brides are tattooed from head to foot. This takes several years. First, the hands are tattooed, and finally, the face. The marriage ceremony in the New Guinea is unusual, too.

The wedding ceremony takes place in the room in the bride's house. First, the bride and bridegroom stand back to back in the middle of the room. The guests and friends stand around them, the men on one side and the women on the other. Next, an old man joins their right hands together. He spits a mouthful of water over them. He says, "May no enemy kill you; may no bad spirit bring you sickness." After that, somebody brings some sago, a kind of thick, white soup. After the new husband and wife eat some, the guests have some. Then the newlyweds sit up for four nights. During this time their friends watch them and do not let them fall asleep. They do this to have long and rich life. Finally, everybody leaves them to meet alone on the night of the fifth day.

From Weaving It Together 2 by Milada Broukal.

Heinle&Heinle Publishers. 1994

Text 4 : Thai New Year

Songkran Day is observed on April 13. This is the time when the Sun passes from the zodiac sign of Aries or the Ram into that of Taurus. (Songkran is a Sanskrit word.)

On the eve or Songkran Day people clean their houses and burn all the rubbish.

Nothing bad from the old year must remain in the new year. On Songkran Day activities usually begin with merit-making ceremonies in the early morning---offering food to monks, releasing caged birds into the air, fish into rivers and streams, and paying homage to one's ancestors.

This is followed by the traditional **rod nam dam hua**, the ceremonial pouring of water over the hands of older people. Of course water-splashing fun is also included.

Remembering our elders is an important part of Songkran, and many children pay their respects to older relatives.

Songkran has always been a festival for the whole family, young and old alike. In the countryside, it still remains an occasion for young men and girls to meet. Sand is taken into temple compounds at this time. It is believed that this will bring good health and prosperity. It is built into miniature sand chedis which are then garlanded with flowers----another good chance for boys and girls to meet. This is also the time for a general spring-clean, including washing the household Buddha images with scented water and perhaps the Abbot of the local wat, may be given a special bathing ceremony as a New Year's purification.

Songkran in Thailand is synonymous with the uninhibited throwing of water over anyone and everyone. Younger members of the local population hurl water-filled plastic bags; others smilingly drench their neighbors with buckets of water. Hoses may also be brought into use. People believe that if plenty of water is thrown there will be plenty of water for the new crops.

(Adapted from Bangkok Post Student Weekly, No. 447, 1992)

Text 5 : Thai Traditional Ceremony – Wai Kru Day

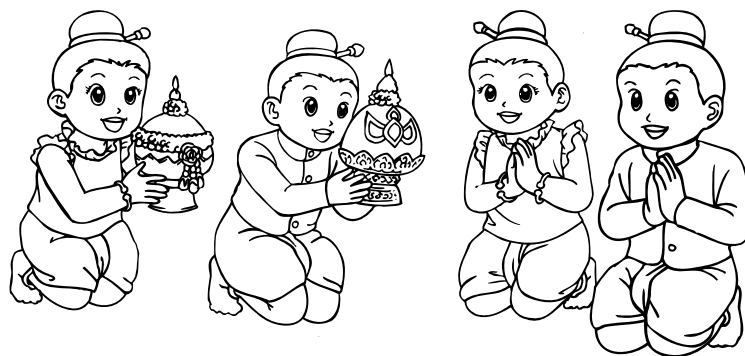
“Wai Kru”, the ceremony of paying respect to teachers ---- in June soon after the beginning of the new academic year. Wai Kru is held on a Thursday because Thursday’s star is the planet Jupiter. Astrologers believe that Jupiter is the “teacher star” since it confers knowledge, concentration and wisdom. Students believe that by paying respect, they will receive merit and good luck in their studies throughout the academic year.

The Wai Kru ceremony begins with the school principal lighting candles and joss sticks and paying homage to the Buddha images. All the students then take a vow to be loyal to the Nation, the Religion and the King, to behave well, work hard and obey the school rules. In return the school principal give a blessing to the students.

As the ceremony continues, the captains of every class present symbolic flowers to the teachers. These flowers have special importance the **Kem** flower means a needle, to make the students sharpwitted---- “**as sharp as a needle!** The **Makeua**, or aubergine, symbolises respect. The **Ya praek**, a kind of grass, has two meanings. First, no matter how hard you trample it or sit on it, this kind of grass will never prick you, so it is considered respectful and humble. Students are expected to show a similar attitude towards their teachers. Second, Ya praek spreads very quickly across bare ground symbolising the growth of knowledge in a student.

Also on Wai Kru Day, the students who have excelled in academic or extracurricular activities receive awards. This day also helps to build good relationships between teachers and their students, who may be strangers to one another at the beginning of the new academic year. After the ceremony, the students go back to their classrooms as usual.

(Adapted from Bangkok Post Student Weekly, No. 456, 1992)

Text 6 : LOY KRATHONG FESTIVAL

One of Thailand's favorite major events, closely associated with water, the most festive and popular festival for all people is the **Loy Krathong Festival**. It's an occasion to praise, to give offerings and thanks to the Goddess Mae Kongka, the Mother of Waters. The elderly people will explain to you that Loy Krathong festival is an act of remission to the Goddess Mae Kongka. They will further explain that in spite of the mother's bountiful gift of water to man, he sometimes has polluted her water in various ways. At Loy Krathong day, which takes place on the full moon of the twelfth lunar month (usually in mid-November), Thais of all ages take part in transforming the surfaces of rivers, ponds, canals or lakes into scenes from fairyland.

The ceremony is believed to have originated in the time of King Ramkhamhaeng at Sukothai, the first capital of the Thai nation, and to have been started by Nang Nophamas, one of the King's very beautiful minor wives. **Loy** means "to float" and a **Krathong** is "a leaf cup" and the ceremony consists of fashioning these **vessels**, equipping them with a candle, joss sticks and a small coin and then floating them away on the chosen water surface. The precise purpose of floating the krathong is sometimes debated but is commonly thought to represent the floating away of one's past sins and is often accompanied by the making of wishes or lover's pledges.

What is certain is that Loy Krathong festival gives full recognition to the vital role of water in the livelihood of all Thais. It is not difficult to see the importance of water to a nation of farmers. But Loy Krathong festival signifies a broader understanding of its use for activities as diverse as cooking, fishing and transport by river or klong. Once a year thanks must be given for this wonder substance without which there can be no life at all.

Simple krathongs are still made of banana leaves, probably fashioned like a lotus flower. Alas, commercialization has brought change even to Loy Krathong festival and nowadays plastic and polystyrene may be popular substitutes for the original materials. Krathongs are made not only as boats but in many different forms, sometimes representing houses, birds or temples. These new styles are confined mainly to the town people. The country folk usually have their own homemade krathong for the occasion but perhaps there may be one or two progressive folk who make them in the shape of a bird or boat for the amusement of their children.

Usually the krathong has a small coin in it, in addition to a candle, joss sticks, and sometimes a mouthful of betel nut for chewing purposes is added. The addition of these two is not generally observed nowadays, and they are clues to the origin of Loy Krathong festival in far-off days.

In the evening, when the full moon begins to rise, the people carry their krathongs to the edge of the water. After the candle and joss sticks are lighted, they are pushed gently out onto the surface of the placid water. A few folk will sometimes raise their hands in worship. They watch the krathongs as they float sluggishly along until they are far away out of sight. Tradition has it that the longer the flame can be seen after it floats away the better luck its owner will have in the coming year. The children play with water fireworks to while away the time. The fireworks, besides being a form of amusement, are a part of any celebration, secular or religious.

(Adapted from Bangkok Post Student Weekly, No. 449, 1992)

แบบทดสอบย่อยที่ 1

Name Class No.

Choose the best answer. (20 Marks)

Text 1 : Items 1 – 3 Makha Puja

1. What does Makha Puja means?
 - a. The name of a month in ancient times.
 - b. To worship in the month of Makha.
 - c. To promote peace in the world.
 - d. The day of the lunar calendar.
2. The teaching of the Buddha is based on
 - a. the Buddha, Dhamma and monks
 - b. the fourfold assembly
 - c. the causes of suffering
 - d. the four noble truths
3. What happened on Makha Puja Day over 2,500 years ago?
 - a. 1,250 Arahants gathered without appointment.
 - b. The Lord Buddha ordained 1,250 monks.
 - c. All monks knew the causes of suffering.
 - d. It was the full moon day of the twelfth lunar month.

Text 2 : Items 4 – 7 Festival Japan

4. According to the passage, the Festival for the Dead is held to
 - a. make death cheerful
 - b. welcome the dead
 - c. let the dead return home
 - d. give the people a good time
5. It is believed that the dead will be hungry because
 - a. dead people love food laid out for them
 - b. they don't have much to eat
 - c. dead people are always hungry
 - d. they have travelled a long distance
6. On the day, people hang lanterns outside their houses to
 - a. decorate their houses for the special occasion
 - b. guide the dead in the dark
 - c. save electricity
 - d. show their specially made lanterns
7. In the early morning, people throw away the food they laid out for the dead because
 - a. they would like to feed the fish
 - b. it is already cold and doesn't taste good
 - c. they are afraid of bad luck
 - d. the dead are believed to travel in the river or sea

Text 3 : Items 8 – 10 Unusual Marriage Ceremonies

8. Marriage ceremonies around the world are
 - a. short
 - b. long
 - c. different
 - d. dangerous
9. The marriage ceremony in New Guinea
 - a. is simple
 - b. is unusual
 - c. takes several years
 - d. takes short hours

10. The newlyweds in New Guinea must

- a. not sleep for four nights
- b. sleep for four nights
- c. eat only at night
- d. eat only in the morning

Text 4 : Items 11 – 13 Thai New Year

11. Why did people clean their houses on the eve of Songkran Day?

- a. It will be beautiful in New Year.
- b. Nothing bad from the old year must remain in the New Year.
- c. Because the houses were dirty.
- d. They had free time.

12. What is the rod nam dam hua tradition?

- a. They offer food to monks.
- b. They release caged birds into the air.
- c. The ceremonial pouring of water over the hands of older people.
- d. It means this will bring good health and prosperity.

13. Why is sand taken into the temple on Songkran Day?

- a. They believe that it will be plenty of water for the new crops.
- b. It is believed that this will bring good health and prosperity.
- c. The temple needs it.
- d. They want to build the temple.

Text 5 : Items 14 – 16 Thai traditional Ceremony – Wai Kru Day

14. Which flower means the growth of knowledge in student on Wai Kru Day?

- a. Kem flower
- b. Lotus flower
- c. Ya praed flower.
- d. Makeua flower.

15. Which flower means a needle, to make the students sharpwitted on Wai Kru Day?

- a. Kem flower
- b. Lotus flower
- c. Ya praed flower.
- d. Makeua flower.

16. Which is not the characteristic of Mint (สะระแหน่)?

- a. It expels wind in the intestine and cures skin diseases.
- b. A drink made from the leaves helps digestions.
- c. It is found in warm parts of Asia.
- d. It has a strong smell and is used as a herb and spice.

Text 6 : Items 17 – 20 Loy Krathong festival

17. The word Loy Krathong means

- a. floating a leaf cup
- b. giving thanks to the Goddess
- c. giving offerings
- d. making wishes to lovers

18. The purpose of the Loy Krathong festival is

- a. to follow the old beliefs of Nang Nophamas
- b. to float away one's past sins
- c. to hold the Thai festival and thank the water
- d. to thank the King and the Goddess of Water

19. Which thing is not observed in krathongs nowadays?

- a. A mouthful of betel nut for chewing.
- b. Joss sticks.
- c. A small coin.
- d. A candle.

20. What are present krathongs made of?

- a. A lotus flower.
- b. Plastic and polystyrene.
- c. Wood, flowers and leaves.
- d. Banana leaves.

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้: กีฬา (Sports)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ระยะเวลา 100 นาที

1. สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องกีฬาแล้วสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในเรื่องและตอบคำถามได้ รวมทั้งเขียนเรื่องสั้นจากภาพที่กำหนดให้โดยใช้โครงสร้างที่เรียนไปแล้วได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับระดับชั้น นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับความรู้ทางด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ภาษา นักเรียนยังได้ฝึกทักษะการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานช่วยให้อ่านเรื่องได้เร็วขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านเรื่องเกี่ยวกับกีฬาต่าง ๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.3 ต 2.1 ต 2.2 ต 3.1 และ ต 4.1

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.1 เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

2.2 สรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.3 เข้าใจ แสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่านและตอบคำถามในแบบทดสอบย่อยได้

3. เนื้อหาสาระ

บทอ่าน อ่านเรื่องเกี่ยวกับกีฬา (Sports)

คำศัพท์ advertise, merchandise, preferences individual sports, team sports, flexible, motivation

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation)

- ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านบทอ่านแต่ละบท ต่อจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือการให้สถานการณ์ต่าง ๆ

“Do you know what is this sport?”

“Do you know him/her?”

“What does he/she do?”

“Is he famous?”

- ผู้เรียนดูรูปภาพกีฬาต่าง ๆ แล้วให้แต่ละกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับกีฬานั้นๆ

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study)

1. ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทอ่านที่สนใจจะศึกษากลุ่มละ 1 เรื่อง
3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการศึกษบทอ่านและแบ่งงานกันทำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องโดยอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ ตีความ บอกรายละเอียดสำคัญหรือลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนของเนื้อหา โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อภิปรายหาคำตอบกับสมาชิกภายในกลุ่ม และสรุปเนื้อเรื่องให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจตรงกัน
4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวรายงานสาระสำคัญของบทอ่านที่ศึกษา อภิปรายเนื้อเรื่องปริกษาเรื่องสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการที่จะรายงานกับครูผู้สอน
5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เหลือจดบันทึกเรื่องที่เพื่อนรายงานและเตรียมตั้งคำถาม
6. ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่มในใบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้นการรายงานหน้าชั้นครบทุก 6 กลุ่มแล้ว

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes)

ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores)

ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

1. ครูปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
 2. ครูยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มต่างๆ
- 5. การประเมิน**
1. ประเมินผลจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ
 2. ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6. สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพกีฬาต่างๆ เช่น basketball และนักกีฬา เช่น Tiger Woods เป็นต้น
2. บทอ่านเกี่ยวกับกีฬาต่างๆ จำนวน 6 เรื่อง
3. แบบทดสอบย่อยที่ 1
4. เครื่องฉายข้ามศีรษะ และแผ่นใส
5. กระดานดำหรือ White Board

7. บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้
2. ปัญหาและอุปสรรค
3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

8. ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น กีฬา สังคมศึกษา

ตัวอย่างบทอ่านกีฬา (Sports)

Text 1 : Let's Play Ball!

Let's Play Ball!

Around the world people play numerous different ball games. It is not certain how a lot of these games were created, but we do know the history of two of them.

Basketball started in the United States, but was created by a Canadian, James Naismith, in 1891. While teaching P.E. at Springfield College in Massachusetts, Naismith got the idea for the game. During the winter, students could rarely exercise outdoors. Seeing this, Naismith got two large baskets and hung them on opposite walls of the school gym, about three meters above the floor. He divided students into teams. The object of the game was to throw a ball into the basket. Players soon got tired of taking the ball out of the baskets, so Naismith cut holes in the bottoms of them. Many people liked the game and, in 1936, basketball became an Olympic sport.

In 1895, William G. Morgan, a teacher at the YMCA in Massachusetts, created a new game for the students. Morgan began with a tennis net. He raised the top of the net two meters above the floor. Players hit a large ball over the net using their hands and wrists. Like tennis, players had to hit the ball so it landed on the other side of the net inside the court lines, and not drop it. In 1896, the first game volleyball was played at Springfield College. This game also became very well-liked and by 1905, it was being played in Canada, Asia, and Cuba. In 1964, volleyball also became an Olympic sport.

(From Active Skills for Reading 1 by Neil J. Anderson
of Thomson Corporation 2003)

Text 2 : Golf

The popularity of golf with young people has been increasing lately due to the success and fame of the golf player, Tiger Woods. His charm and talent have made golf “cool” with a variety of age groups, including those under the age of 16. Golf is a game of skill, and learning the game while you are young has its advantages. As in any sport, the earlier you start with the fundamentals, the better you will be. Of course, you need to continue to practice!

Golf is a game that is played on eighteen holes. A “hole” consists of a tee, a fairway, and a green. The object of the game is to hit a golf ball from the tee to the hole, which is an actual hole in the ground, on the green, which is the land, usually covered in green grass, in the least amount of strokes possible. Each hole is given a par. A par is the number of the strokes you ideally would get on the hole if you were playing well. If you score one stroke better than par you get a birdie, and two strokes better than par is an eagle. If you score one stroke above par you get a bogie, and two over par is called a double bogie. Golfers count all their strokes during an eighteen-hole round of golf. They keep track of their scores, and get a handicap based on these scores. A handicap is used during tournaments to help even the play among all the players. A person for example with a 10 handicap will generally play around 10 strokes over par. Another may have a 17 handicap. If they played each other the golfer with the 10 handicap would give the 17 handicapped golfer 7 shots.

In addition to golf balls, golf equipment consists of woods (some are made of metal), irons, and a putter. Golfers have different combinations of these clubs according to their own needs. The woods are used off the tee and for long fairway shots. As a golfer gets closer to the green they use irons. On the green, golfers use their putter. Golf is a fun sport. You can play with your friends on a sunny day. Some people that love the sport even play in the rain. As with any sport, the more you play, practice, and study the game, the better you will become. If you haven't tried golf, join the many golfers, young and old, who are learning to play the game.

From English World No. 14 Nov. 2002

Text 3 : Individual and Team Sports

Individual and Team Sports – Part A

Individual Sports

To choose an exercise program that is right for you, you need to ask yourself an important question. Do you prefer to exercise on your own or do you prefer to join a team? To answer that question you need to examine your needs and preferences. Doing so will help guide you toward the best kind of exercise for you.

Many people prefer individual sports. These are sports that you can do on your own or with a friend. You don't have to be part of a team to take part in individual sports.

Examples of individual sports are running, swimming, hiking, skating, and biking. Can you think of other examples?

What are the advantages of individual sports? They are more flexible than team sports. You can do them whenever you feel like it. You don't have to show up at specified time. Also, you can do them for as long as you wish. For example, you can run for twenty minutes or for an hour. It's up to you.

That's also one possible disadvantage of individual sports. It's up to you. You have to find the time and the motivation to take part in your chosen sport. There are no set times and no team members to meet. For some people, that is not a problem. They prefer making their own plans. Others, though, find it hard to stick to an exercise plan if they have to do it on their own. You need to decide which kind of person you are.

* * * * *

Individual and Team Sports – Part B

Team Sports

Many teens enjoy taking part in team sports – organized physical activities involving skill, in which a group of people play together on the same side. By joining a team, you

sign up for a regular exercise program. You also give yourself an opportunity to make new friends and get to know people better.

There are many team sports, including volleyball, softball, soccer, football, hockey, and baseball. Check out these places in your community for team sports opportunities:

- Local schools
- Community centers
- Local park district
- Teen clubs
- Sport and fitness centers
- Church and synagogue programs

Team sports offer a number of advantages over individual sports. Exercising with other people can be fun. When exercise is fun, you are more likely to keep on doing it.

Team sports can improve your mental and social health as well as your physical health.

They provide you with opportunities to be with other people, and to work together toward a goal. Team sports give a chance to practice your communication skills and to learn more about cooperation and compromise, which are important social skills.

Of course, team sports are not for everyone. Some teens dislike the discipline of certain team sports. They do not want to commit themselves to regular practices and weekly games. Perhaps their family circumstances prevent them from committing themselves to a team. For these people, individual sports offer a better alternative that still leads to fitness.

From On Track by Rosa Maria Duran of Mc Graw Hill. 2002

Text 4 : Soccer Weekly

In My Opinion

This week top sports writer Tim Collin asks the question “Does money make the (world) ball go round?”, and gives us his opinion on soccer today.

Soccer is changing rapidly, and in every way. FIFA (the International Association Football Federation) is changing the rules of soccer to make it more attractive. Satellite and cable TV companies are buying the rights to more and more games, and are paying million of dollars for them. Some are even buying clubs to obtain television rights to games. Corporations are advertising during games, and are even using the players' shirts to sell their products

The cash is rolling in, so clubs are building new stadiums and buying stars. The players are demanding their share in better salaries and conditions. Many more players are moving to other countries with multimillion dollar contracts. Standards are improving worldwide, but fans are paying a lot to see these international millionaires play. Also, they are buying millions in soccer merchandise from the clubs - everything from team shirts to key rings. Many clubs are becoming public companies so they can make even more money.

The advantages of the changes are obvious, but what about the disadvantages? Is soccer developing or is it becoming just another business? Are clubs and players sacrificing tradition and loyalty for cash? Both Children and adults can learn a lot from soccer. However, nowadays they are not learning about team work or fair play, but about the price of everything and everyone. In my opinion soccer is changing fast, but not necessarily for the better.

From On Track Dynamic Reading 1 by Rosa Maria Duran & Eric Pearce
Of Mc Graw-Hill Education 2002

Text 5 : Thai Boxing

Thai Boxing

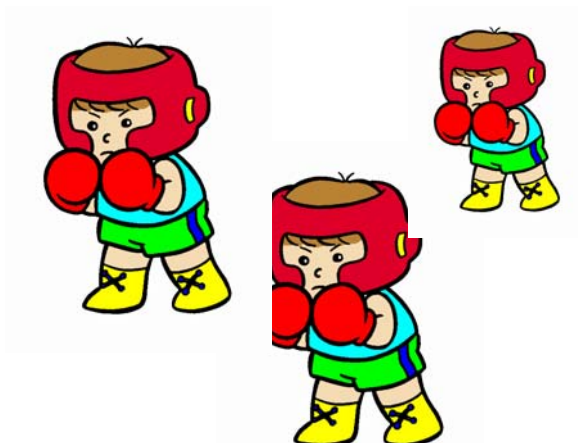
Boxing is popular in many countries. Two fighters wear boxing gloves on their hands. A bell rings. The boxers hit each other until one knocks out the other. Each part of the fight is three minutes long. It is called a round.

Thai boxing is different.

The boxing match begins with music from drums and flutes. Then the two fighters kneel and pray for God. Next they do slow dance that copies the movements of Thai boxing. During this dance, each fighter tries to show the other that he is best. Then the fight begins. In Thai boxing, the fighters can kick with their feet and hit each other with their elbows and knees. Of course, they hit with their hands too. Each round is three minutes long. Then the boxers have a two-minute rest. Most boxers can fight only five rounds because this kind of fighting is very difficult. Thai boxing began over five hundred (500) years ago. If a soldier lost his weapons in the battle, he needed to fight with just his body. The soldiers learned how to use all the

parts of their body. In 1560, the Burmese army captured Naresuen, the King of Thailand, in the war. King Naresuen was a very good boxer. He won his freedom from Burma by defeating all the best Burmese fighters. When he returned to Thailand, his people were very proud of him. Thai boxing became popular sport.

From Thoughts & Notions by Linda Lee & Barbara Bush
of Heinle & Heinle Publishers. 2002

Text 6 : Lacrosse

Lacrosse

Lacrosse is another popular sport in Canada. It is one of the oldest organized sports in America. The Native Americans in northern New York State and southern Ontario, Canada, invented it. They used it to train for war. They invented this game before Columbus arrived in the New World.

People play lacrosse outdoors. The field is seventy meters long. At each end of the field there is a goal. The goal is a net. There are ten players on each team. Each player has a stick called a crosse. The players hit a ball that is 21 centimeters around and weighs 140 grams. They try to hit the ball into the net as many times as possible. Lacrosse is a very fast game because the players can catch and pass the ball at a high speed with their sticks.

At one time lacrosse was the national summer sport in Canada. It is also popular in Britain and Australia.

From Thoughts & Notions by Linda Lee & Barbara Bush
of Heinle & Heinle Publishers. 2002

แบบทดสอบย่อยที่ 2

Name Class No.

Choose the best answer. (20 Marks)

Text 1 : Items 1 – 4 Let’s Play Ball!

1. Basketball was first played in

- a. Canada
- b. the Olympics
- c. England
- d. the United States

2. James Naismith created basketball so students could play

.....

- a. indoors
- b. outdoors
- c. at home
- d. at school

3. Volleyball was first played in

- a. Asia
- b. Canada
- c. England
- d. the United States

4. Volleyball and basketball are

- a. winter sports
- b. Olympic sports
- c. Morgan sports
- d. Canadian sports

Text 2 : Items 5 – 8 Golf

5. How many holes are there is a game of gold?

- a. a tee, a fairway and a green
- b. a par
- c. 10
- d. 18

6. What is the meaning of the word 'cool' in the first paragraph?

- a. cold
- b. popular
- c. bad
- d. difficult

7. When is the best time to start playing golf?

- a. after practicing
- b. under the age of 16
- c. when old
- d. when young

8. How can one improve his or her ability at golf?

- a. by having a handicap
- b. by playing on a sunny day
- c. by playing, practicing, and studying the game
- d. by playing in the rain

Text 3 : Items 9 – 12 Individual and Team Sports**9. Individual sports are those :**

- a. you have to do with a friend
- b. you have to do on your own
- c. you can do in a group
- d. you can do on your own or with a friend

10. You can practice individual sports :

- a. in the same place.
- b. whenever you feel like it.
- c. only at a specified time
- d. only for twenty minutes or for an hour.

11. When you join a team you :

- a. don't have to do regular exercise
- b. have to sign an official document
- c. agree to do regular exercise
- d. don't need to play in a group

12. There you can practice team sports.

- a. is almost nowhere
- b. are very few places where
- c. is only your house
- d. are lots of places where

Text 4 : Items 13 – 15 Soccer Weekly**13. Soccer is changing :**

- a. radically
- b. moderately

- c. fundamental d. not at all

14. Soccer standards are

- a. going up b. going down
c. staying the same d. only the older people like it

15. There is money in soccer.

- a. the same amount of b. less
c. more d. not much

Text 5 : Items 16 – 18 Thai Boxing

16. Most boxing begins with a

- a. bell b. flute
c. drum d. b and c

17. Thai boxersbefore the fight.

- a. grind b. knock out
c. pray d. capture

18. What is the main idea in Thai Boxing?

- a. Thai boxing is different from other boxing.
b. Most Thai boxers can fight only a short time.
c. Thai boxing has music before the match.
d. Thai boxing is very famous in Thai sport.

Text 6 : Items 19 – 20 Lacrosse

19. Lacrosse was the national summer sport in

- a. Canada b. Australia
c. England d. New York State

20. invented lacrosse.

- a. Canadians b. Columbus
c. Native Americans d. A team

* * * * *

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ : บุคคลที่น่าสนใจ (Interesting People)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ระยะเวลา 100 นาที

* * * * *

1. สารสำคัญ

การอ่านเรื่องบุคคลแล้วบอกรายละเอียดและใจความสำคัญได้ การเขียนสรุปเรื่องของบุคคลโดยใช้โครงสร้างที่ถูกต้องเหมาะสม โดยการสรุปความ จับใจความสำคัญ และเข้าใจรายละเอียดต่างๆ จากข้อมูลที่ได้และแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่น่าสนใจ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.3 ต 2.1 ต 2.2 และ ต 3.1

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.1 เคารพความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

2.2 สรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.3 เข้าใจ แสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่านและตอบคำถามในแบบทดสอบย่อยได้

3. เนื้อหาสาระ

บทอ่าน อ่านเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่น่าสนใจ (Interesting People)

คำศัพท์ president, mixture, audience, infection, blind, millionaire, stingy, medical treatment,

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านบทอ่านแต่ละบท ต่อจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือการให้สถานการณ์ต่างๆ
2. ผู้เรียนดูรูปภาพบุคคลสำคัญต่างๆ แล้วให้แต่ละกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับบุคคลในภาพ

“Give me the names of Thai famous people”

“What do you see in the picture?”

“Describe the person in the picture.”

“Who are they?”

“Does she/he look like a millianair?”

“Why?”

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study)

1. ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน ในอัตราส่วน 1:2:1
 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทอ่านที่สนใจจะศึกษากลุ่มละ 1 เรื่อง
 3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการศึกษบทอ่านและแบ่งงานกันทำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องโดยอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ ตีความ บอกรายละเอียดสำคัญหรือลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนของเนื้อหา โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อภิปรายหาคำตอบกับสมาชิกภายในกลุ่ม และสรุปเนื้อเรื่องให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจตรงกัน
 4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวรายงานสาระสำคัญของบทอ่านที่ศึกษา อภิปรายเนื้อเรื่องปรึกษาเรื่องสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการที่จะรายงานกับครูผู้สอน
 5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เลือกฉบับที่กเรื่องเพื่อนรายงานและเตรียมตั้งคำถาม
 6. ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่มในใบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้นการรายงานหน้าชั้นครบทุก 6 กลุ่มแล้ว
- ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes)**
- ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว
- ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores)**
- ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
- ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition)**
1. ครูปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
 2. ครูยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มต่างๆ
- 5. การประเมิน**
1. ประเมินผลจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ
 2. ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- 6. สื่อและอุปกรณ์**
1. รูปภาพบุคคลสำคัญ
 2. บทอ่านเกี่ยวกับบุคคล จำนวน 6 เรื่อง
 3. แบบทดสอบย่อยที่ 1
 4. เครื่องฉายข้ามศีรษะ และแผ่นใส
 5. กระดานดำหรือ White Board
- 7. บันทึกผลหลังการสอน**
1. ผลการเรียนรู้
 2. ปัญหาและอุปสรรค
 3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

8. ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

ตัวอย่างบทอ่านบุคคลที่น่าสนใจ (Interesting People)

Text 1 : The Shakers

The Shakers

“Shake it up baby. Twist and shout,” was sung by the Beatles, but it was practiced almost two hundred years earlier by a religious group called “The Unified Society of Believers.” This religious group was founded in 1774 by Ann Lee who, with her followers, emigrated to America later that same year. The Believers worshiped by singing, dancing, shaking, and whirling around. Eventually they became known as “The Shakers.”

The Shakers were a peaceful sect that welcomed people of all races. They were against war and lived in their own villages separate from the rest of society. They lived communally, that is, sharing their property and working for the common good. The qualities they admired were kindness, generosity, modesty, purity, cleanliness, and love for humanity. Their villages of plain white houses were so neat and tidy that even the roads were swept clean.

The Shakers are probably best known for their celibacy and industriousness. Single men and women did not marry. Married couples who joined the religion had to live apart. In the Shaker community, males and females lived in separate communal houses. They had strict rules regarding behavior between the sexes, such as never shaking hands or touching each other in any way. They ate, worked, and slept in separate quarters. When conversation between a man and a woman was necessary, it was done in the company of others. At their almost daily meetings for conversation and singing, males and females sat opposite each other. Even when they danced and whirled around during worship, men and women always kept their distance.

As might be expected, The Shakers style of dressing was modest, simple, and plain, and their clothes were dark in color. The women combed their hair back under a cap and wore long dresses with a cloth that covered the chest. Men wore dark pants and simple coats. Bright or attractive clothing was out of the question for these celibate people.

"Put your hands to work and your hearts to God," said Ann Lee to her followers. Those words were taken seriously by the Shakers, who were very hardworking people. In order to be self-sufficient, the Shakers grew their own food, wove their own cloth, and made their own tools, utensils, and handcrafts. They made chairs, buttons, tubs, baskets, smoking pipes, pens, brooms, brushes, hats, shoes, and hand-woven coats. Although simple and plain, these things were of the highest quality and the Shakers soon became famous for their superior products.

Not only were the Shakers industrious, but they were creative and inventive as well. Their long list of inventions and improvements includes such items as the flat broom, the common clothespin, the first garden seeds packaged in paper, and machines such as an improved washing machine, a revolving oven, and wood-burning stove.

Although it may seem that Shakers life was all rules, work, and worship, their lives were not without joy. They spent pleasant hours gathering berries and picking fruit, walking in the woods, taking carriage rides, and laughing together - in separate groups, of course.

Over the years, the original Shaker community in New York expanded to twenty-four scattered among eight states in the eastern United States. Many people were attracted to their peaceful ways and clean crime-free villages. Eventually the Shakers paid a price for their celibacy, however, because without children to carry on their traditions and beliefs, their numbers eventually dwindled to a very few. Today, their villages are museums and their handicrafts are items for collectors. Nevertheless, the Shakers will not be forgotten. Their search for a perfect existence where everyone was equal and lived in harmony is recorded in American history. The Shakers will be remembered for their many fine products and inventions and for the contribution they made to society.

From Weaving It Together by Milada Broukal
of Heinle & Heinle Publishers. 1994

Text 2 : The Long Journey for Gordon Parks

A Long Journey for Gordon Parks

Gordon Parks, famous photographer, honored author, composer, and painter, rose from humble beginnings to international fame. Born in Kansas in 1912, he was the youngest of fifteen children. Parks' father was a humble, hardworking farmer. His mother was a devoted and religious woman who taught her children to believe in themselves and their ability to succeed even though they faced poverty and prejudice. She taught Parks the value of honor, education, equality, and honesty, and although she died when Parks was only sixteen, she was great influence on his life.

After his mother's death, Parks went to St. Paul, Minnesota, to live with his sister and her husband. Life there was not good. Parks was unwelcome in his brother-in-law's home, and he soon found himself put out on the streets to survive on his own. He went to school during the day and bussed tables in the evening, the only kind of job an African-American could find in those days. Eventually he got a job as a bellhop, but he was soon out of work again, like thousands of people, during a very bad economic time known as the Great Depression. Parks went to live with another sister and her two children, and together they somehow managed to survive the hard times. Although he was out of work, he kept himself busy practicing on the piano, writing songs, painting, and reading every book he could find.

Parks eventually got a job bussing tables at a big hotel where the orchestra played his songs and offered him a job playing the piano. But soon the orchestra moved on and Parks was back to bussing tables again. Finally, by then a husband and father, Parks got a job as waiter on passenger trains. During a stopover in Chicago one day, he went to a movie house where Norman Alley, a photographer who shot newsreel pictures, went onstage to talk about his experience. Parks was so impressed that he decided at that moment to become a photographer.

A few days later, Parks bought a second-hand camera and taught himself how to use it. Several store owners were so impressed by his photographs that they agreed to display them in their store windows. This eventually led to many job offers. Later, Parks went to Chicago where he did fashion photography. While this earned him a living, his real interest was in taking pictures of ordinary people, especially African-American families.

The hardships Parks endured in his lifetime and his battle against racism helped him to understand people and to capture their emotions and personalities in his pictures. Parks took pictures everywhere he went. When he had large collection, he applied for a grant from the Julius Rosenwald Fund and was awarded enough money to study photography for a year. He went to Washington, D.C., where he was accepted into the Farm Security Administration (FSA), which had been set up by President, Franklin Roosevelt to help struggling farmers. FSA photographers were hired to create a picture history of life in America during the Depression. Parks was the only African-American photographer working there, and over the years he opened the way for future African-American photographers.

Parks learned a lot while working for the FSA, and when it was shut down, he went to work for the Office of War Information. Parks wrote two books on photography, and 1949 he was hired by *Life* magazine. As a *Life* magazine photographer, Parks traveled all over the world, taking pictures of important people and places and winning many awards for his work. He wrote four more books, one of which was *The Learning Tree*, a story based on his own life growing up in a small Kansas town. It was made into a movie that Parks himself directed.

Parks didn't stop there. He continued to take photographs, write articles and books, make movies, and compose music. In 1988, at the age of seventy-five, President Ronald Reagan presented Parks with the National Medal of Arts. When Parks was asked for a comment, he simply said, "It's been a long journey."

From Weaving It Together by Milada Broukal
of Heinle & Heinle Publishers. 1994

Text 3 : Stephen King

Stephen King

Stephen King is one of the most successful writers in the world. In 1975 he published a book called *Carrie*. *Carrie* was about a young girl who goes to dance where her school friends are unfriendly toward her. She decides to hurt them and they die in frightening ways.

When *Carrie* was published, it did not have the name of the writer or even the word 'Carrie' on the book. It had only a few words about the story. At the time, no one knew

of Stephen King, so his name meant nothing. Three years later, *Carrie* was made into a film, and was a great success. Since that first success, many of King's books have been made into films, including *Christine*, which was about a car that came to life, *The Shining*, *It* and *Stand by Me*.

Stephen King writes horror stories and stories about the supernatural. He usually writes about ordinary people in ordinary places. Perhaps this is the reason for his success – his readers think what happens to the people in his books could happen to them.

Stephen King's books have sold over a hundred million copies. He is one of the richest men in America and one of the richest writers in the world. Many people think writing should be difficult and should take a long time. They think a writer should write slowly and with difficulty. Stephen King is not that kind of writer. He writes easily and quickly. He has written over 30 books in 15 years. He says he will continue to write best-sellers for years to come.

From Top Line by Ken Methold & Heather Jones

By International Language Teaching Services Pty. Ltd. 1999

Text 4 : Mozart

Mozart

Mozart was one of the greatest composers who ever lived. He was born in Salzburg, Austria, in 1756. Even when he was very young, Mozart loved music. His father, who was the leader of an orchestra, was very happy that his son was so interested in music. When Mozart was three years old, he learned to play the harpsichord, which is like a piano. Mozart began to compose music at the age of five, and his father took him to play in front of the kings and queens of Europe.

At one concert, one of the violinists was missing from the orchestra. Mozart picked up a violin and played the music without mistake. Mozart's father and the other players in the orchestra were surprised. Mozart had never been taught to play the violin! Mozart continued traveling around Europe with his father who was his teacher in everything.

He composed many pieces for the piano, the violin, and later for a full orchestra.

Mozart could write down a piece of music even if he had heard it only once. One day, he went to hear a group of people singing in a big church in Rome. The song was very special. The church leader said people could sing the song only once a year, and only in his church. No one else was allowed to have the music. Mozart listened to the song. Although it was very difficult and long, Mozart went home and wrote down the whole piece from memory. The head of the church heard about this, and instead of being angry with Mozart, he gave him a prize.

When Mozart grew up, people were not so interested in him. He worked as a teacher and pianist, but he did not make much money. In 1791, at the age of 35, he died. He was so poor there was not enough money to give him a proper grave. No one knows where he is buried.

From Top Line by Ken Methold & Heather Jones

By International Language Teaching Services Pty. Ltd. 1999

Text 5 : The Ainu of Japan

The Ainu of Japan

The Ainu live in northern Japan on the island of Hokkaido. They do not look like other Japanese. They have round, dark brown eyes and wavy hair. Their skin is not dark but light. The men have beards and mustaches. Where did these people come from? Did they come from Europe across Russia to Japan? Did they come from Indonesia? Are they completely different from all the other people in the world? Nobody knows the answer to these questions.

The Ainu were in Japan seven thousand (7,000) years ago. In modern times, the Japanese brought new diseases to Ainu villages. Many people died. Today there are only a small number of Ainu left. There are also about 25,000 people who are part Ainu.

The Ainu eat seafood and grow rice and vegetables on their farms. The men hunt for brown bears in the forests. They eat the meat and sell the skins. The bear is also important in their religion.

People make their houses from a kind of grass. There is only one room inside. It has a dirt floor with an open fire in the middle. Their religion tells them that the house must have one window on the east side.

Young Ainu attend school with other Japanese. They speak Japanese, and many of them don't know their own language. They want to be like other young Japanese.

The Sami in northern Europe want to continue their traditions. Some young Ainu don't want to learn their traditions. When the older people die, many Ainu traditions will die with them.

From Fact & Figures by Patricia Ackert & Nicki Giroux de Navarro.
of Heinle & Heinle Publishers. 1994

Text 6 : The Hopi of Arizona

The Hopi of Arizona

The Hopi live in the northeastern part of Arizona in the United States. The United States is a very modern country. Tall buildings, highways, computers, and hundreds of other modern things are a part of every American's life. Somehow, with modern things all around them, the Hopi keep their traditions.

There are about ten thousand (10,000) Hopi and they live in twelve villages in the desert. The weather is very hot in summer, but in winter it freezes. The wind blows hard. Farming is difficult.

Corn is the Hopi's main food, but they plant vegetables too. They raise sheep, goats, and cattle. They also eat hamburgers and ice cream and drink soft drinks. They live in traditional stone houses, but many of them have telephones, radios, and television.

They have horses, but they have pickup trucks too.

Kachinas are an important part of the Hopi religion. Kachinas are spirits of dead people, of rocks, plants, and animals, and of the stars. Men dress as kachinas and do religious dances. People also make wooden kachinas. No two wooden kachinas are ever alike.

The children attend school and learn English and other subjects. A few Hopi go to universities. Some of the adults live and work in nearby towns.

The children attend school and they also learn the Hopi language, dances, and stories.

The Hopi want a comfortable, modern life, but they don't want to lose their traditions.

From Fact & Figures by Patricia Ackert & Nicki Giroux de Navarro.

of Heinle & Heinle Publishers. 1994

แบบทดสอบย่อยที่ 3

Name Class No.

Choose the best answer. (20 Marks)

Text 1 : Items 1 – 3 The Shakers

1. The Shakers were
 - a. a peaceful sect that lived communally
 - b. a religious group whose main belief was shaking
 - c. a group that welcomed people
 - d. not a true religious sect
2. The Shakers were known for their
 - a. farming methods
 - b. decorated houses
 - c. celibacy and hard work
 - d. songs and pictures
3. Today, the Shakers
 - a. have increased in number and live in villages that have become museums
 - b. have more work
 - c. have dwindled in number to a few
 - d. make handicrafts for museums

Text 2 : Items 4 – 6 A Long Journey for Gordon Parks

4. The person who influenced Parks' life most was
 - a. his aunt
 - b. his mother
 - c. his sister
 - d. his father
5. When he went to Washington, D.C., Parks
 - a. played the piano
 - b. did fashion photography
 - c. was a photographer for the FSA
 - d. worked as an actor
6. **Toward the end of his life, Parks was**
 - a. given a grant by the FSA
 - b. wrote books and made movies
 - c. hired by *Life* magazine
 - d. presented with the National Medal of Arts

Text 3 : Items 7 – 10 Stephen King

7. **The story is about**
 - a. Stephen King and his publisher
 - b. a man who makes films
 - c. the success of a writer called Stephen King
 - d. Stephen King's ideas about poor writers.
8. **When was *Carrie* published?**
 - a. 1973
 - b. 1974
 - c. 1975
 - d. 1976
9. **Why was the book *Carrie* unusual?**
 - a. It had colourful.
 - b. It had a few books.
 - c. It did not have the name of the writer and it had only a few words about the story.
 - d. It was very old.

10. How does Stephen King write?
- a. He thinks writing should be difficult.
 - b. He thinks writing should be take a long time.
 - c. He writes easily and quickly.
 - d. He does not like to write the stories.

Text 4 : Items 11 – 14 Mozart

11. The story is about
- a. the beginnings of the piano
 - b. Mozart’s piano
 - c. a poor burial
 - d. a wonderful Austrian composer
12. Where was Mozart born?
- a. Australia
 - b. Austria
 - c. England
 - d. America
13. Why did Mozart pick up the violin and start playing?
- a. One of the singers was missing from the orchestra.
 - b. One of the violinists was missing from the orchestra.
 - c. He liked to play music.
 - d. His father told him.
14. When did Mozart begin to compose music?
- a. At the age of 4
 - b. He is 6 years old.
 - c. At the age of 5
 - d. At the age of 8.

Text 5 : Items 15 – 17 The Ainu of Japan

15. Ainu have eyes.
- a. blue
 - b. green
 - c. brown
 - d. black
16. Ainu are different from other Japanese because
- a. they have large hands
 - b. they have hair
 - c. they have round eyes
 - d. they have eyes
17. The main idea is
- a. How an Ainu looks
 - b. An Ainu’s house
 - c. Young Ainu
 - d. Old Ainu

Text 6 : Items 18 – 20 The Hopi of Arizona

18. The Hopi live in the state of
- a. New York
 - b. New Mexico
 - c. Arizona
 - d. Utah
19. The Hopi
- a. don’t want to remember their traditions
 - b. want modern things instead of traditional ones
 - c. want traditional things instead of modern ones
 - d. want both modern and traditional things
20. The main idea is
- a. The life of The Hopi.
 - b. The Hopi raise crops and animals in the Arizona desert
 - c. Kachinas are spirits of the things around the Hopi
 - d. Hopi keep their traditions even with modern life all around them

* * * * *

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ : สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ (Inventions)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ระยะเวลา 100 นาที

* * * * *

1. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ จากข้อความ บทอ่านหรือเรื่องสั้นในชีวิตประจำวัน โดยการสรุปความ จับใจความสำคัญ และเข้าใจรายละเอียดต่างๆ จากข้อมูลที่อ่านได้และแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านเรื่องเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

มาตรฐาน ต 1.1 ต 1.3 ต 2.1 ต 2.2 และ ต 3.1

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.1 เจาะความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

2.2 สรุปใจความสำคัญและบอกรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

2.3 เข้าใจ แสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่านและตอบคำถามในแบบทดสอบย่อยได้

3. เนื้อหาสาระ

บทอ่าน อ่านบทความเรื่องงานประดิษฐ์ต่างๆ

คำศัพท์ invention, attach, strap, indentify, flexible, originate, fetch pole

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และระดมความคิดจากผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รูปภาพหรือคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและดึงความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนการอ่านบทอ่านแต่ละบท ต่อจากนั้นครูนำเสนอมคำศัพท์ยากโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือการให้สถานการณ์ต่างๆ
2. ผู้เรียนดูรูปภาพหรือสิ่งประดิษฐ์ แล้วให้แต่ละกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์เหล่านั้น

“What is it?”

“What can the object in the picture do?”

“What would you like the object in the picture to do?”

“Have you ever seen a robot?”

“What does it look like?”

“Are there some places that do not use paper money?”

“Which places don't use paper money?”

ขั้นที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study)

1. ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถมาก 1 คน ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถน้อย 1 คน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกบทอ่านที่สนใจจะศึกษากลุ่มละ 1 เรื่อง
3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการศึกษาร่วมกันและแบ่งงานกันทำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องโดยอ่านบทอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ ใจความ บอกรายละเอียดสำคัญหรือลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอนของเนื้อหา โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อภิปรายหาคำตอบกับสมาชิกภายในกลุ่ม และสรุปเนื้อเรื่องให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจตรงกัน
4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวรายงานสาระสำคัญของบทอ่านที่ศึกษา อภิปรายเนื้อเรื่องปริกษาเรื่องสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการที่จะรายงานกับครูผู้สอน
5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียน ส่วนกลุ่มที่เลือกฉบับที่เรื่องเพื่อนรายงานและเตรียมตั้งคำถาม
6. ผู้เรียนและครูประเมินการทำงานกลุ่มในใบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้นการรายงานหน้าชั้นครบทุก 6 กลุ่มแล้ว

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes)

ผู้เรียนทำแบบทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว

ขั้นที่ 4 การให้คะแนนพัฒนาการ (Individual Improvement Scores)

ครูหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

1. ครูปิดประกาศค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม
2. ครูยกย่อง ชมเชย หรือมอบรางวัล แก่กลุ่มต่างๆ

5. การประเมิน

1. ประเมินผลจากค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ
2. ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6. สื่อและอุปกรณ์

1. รูปภาพสิ่งประดิษฐ์หรือวัตถุสิ่งประดิษฐ์ เช่น ธนบัตร น้ำหอม เป็นต้น
2. บทอ่านเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ จำนวน 6 เรื่อง
3. แบบทดสอบย่อยที่ 1

4 เครื่องฉายข้ามศีรษะ และแผ่นใส

5. กระดานดำหรือ White Board

7. บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการเรียนรู้

2. ปัญหาและอุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

8. ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

ตัวอย่างบทอ่านสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ (Inventions)

Text 1 : Robots : Mr. Leachim, Fourth-Grade Teacher

Robots: Mr. Leachim, Fourth-Grade Teacher

Robots are smart. With their computer brains, they help people work in dangerous places or do difficult jobs. Some robots do regular jobs. Bobby, the robot mail carrier, brings mail to a large office building in Washington, D.C. He is one of 250 robot mail carriers in the United States. There is also Mr. Leachim, the robot fourth-grade teacher. Mr. Leachim, who weighs two hundred pounds and six feet tall, has some advantages as a teacher. One advantage is that he does not forget details. He knows each child's name, the parents' names, and what each child knows and needs to know. In addition, he knows each child's pet and hobbies. Mr. Leachim does not make mistakes. Each child goes and tells him his or her name, then dials an identification number. His computer brain puts the child's voice and number together. He identifies the child with no mistakes. Then he starts the lesson.

Another advantage is that Mr. Leachim is flexible. If the children need more time to do their lessons they can move switches. In this way they can repeat Mr. Leachim's lesson over and over again. When the children do a good job, he tells them something interesting about their hobbies. At the end of the lesson the children switch Mr. Leachim off.

From Weaving It Together 1 by Milada Broukal
of Heinle & Heinle Publishers. 1998

Text 2 : Money

Money

When we think of money, we think of coins and paper bills. That is what money is today. But in the past people used many things in place of money. Some countries used cows. Other countries used salt, tobacco, tea, or stones. Today there are still some places in the world that do not use paper money. One place is the island of Yap in the Pacific Ocean.

On the island of Yap, people use the heaviest money in the world – Yap stones. There are round, white stones with a hole in the middle. The Yap stones do not originate from the island. The Yap men have to go to islands four hundred miles away to fetch them. Big stones can be twelve feet high – as big as two tall men. Small stones are as big as a dinner plate.

Rich people do not carry the Yap stones. Servants follow the rich. Each servant carries a stone on a pole over his shoulder. Today the people on the island use paper money for everyday shopping. But for other things they still prefer Yap stones.

From Weaving It Together 1 by Milada Broukal
of Heinle & Heinle Publishers. 1998

Text 3 : Artist creates magic

Richard Gard has lived in Casey, Illinois his whole life. Gard is often called “The Music Box Man” because he makes music boxes. He is well-known in his community and around the world for his incredible craftsmanship.

Gard is 50 years old. He has been making music boxes for 12 years. He sells the boxes to customers, but he also gives them away to charities. Creating music boxes is something he does for love, not only for profit.

“Music boxes make people feel good. That’s why I enjoy creating them so much,” Gard said. He believes that music boxes are magical. When you listen to the music and hold the box, you can believe that you are someplace else. Very few things can do that. “There is something special about the way music boxes take you to different places,” Gard said.

Gard is a gentle man with an easy smile. It is obvious when he picks up a piece of wood that he has real love for his work. “There is beauty in everything,” he says, “but you have to look for it.”

Gard uses a variety of wood to make his music boxes. But he prefers oak because it is beautiful and strong. He is careful when he chooses the music to put in his boxes. Two of his favorite choices are “Memories” from the musical “Cats” and “Canon in D”. Gard knew early in life that he wanted to work with his hands. Two of his high school teachers, Ralph Fitch and Don Kelsheimer, recognized his talent and helped him develop it. Gard is still close to the teachers and turns to them for advice about his work.

When Gard creates a music box, he puts his soul into it. He has an emotional attachment to each piece he creates. He says it is difficult to say goodbye to a music box after he finishes making it. But he hopes the music box will go to a good home. “I want my music boxes to bring happiness to people. I don’t want them to sit on a shelf. I hope people will use them and enjoy having them. I am giving away a part of myself when I create a music box,” Gard said.

Creating music boxes isn’t Gard’s only talent. He is also skilled at working on cars and motorcycles. He still works part-time at Bodyworks in Casey where he enjoys taking extremely damaged cars and bringing them back to their original condition. “I’m not 100 percent sure I could live without working on cars. I love that sense of accomplishment. It’s great to be able to take something that is so badly damaged and fix it,” Gard said.

Gard is often praised for his talents. But he is careful not to become too proud. "As long as you feel humble about what you do and have a desire to improve, you will keep getting better. As soon as you think that you are the best, you will accomplish nothing," said Gard.

(Adapted from an article by M. Mindy Moretti, Terre Haute Tribune Star 1998)

Text 4 : Pencils and Pens

Pencils and Pens

No one knows who invented pencils or when it happened. A Swiss described a pencil in a book in 1565. He said it was a piece of wood with lead (Pb) inside it. (Lead is a very heavy metal.) Pencils weren't popular, and people continued to write with pens. They used bird feathers as pens.

Then in 1795 someone started making pencils from graphite and they became very popular. Graphite is a kind of coal. (Coal is black, and we burn it for heat and energy.) Today people make pencils in the same way. They grind the graphite, make it into the shape of a stick, and bake it. Then they put it inside a piece of wood. One pencil can write 50,000 English words or make a line 55 kilometers long.

People wrote with feather pens and then used pens with metal points. They had to dip the point into the ink after every few letters. Next someone invented a fountain pen that could hold ink inside it. A fountain pen can write several pages before you have to fill it again.

Two Hungarian brothers, Ladislao and Georg Biro, invented the ballpoint pen that we all use today. They left Hungary and started making ballpoint pens in England in 1943 during World War II. English pilots liked them. They couldn't write with fountain pens in airplanes because the ink leaked out. Later, a French company called Bic bought the Biro's company.

Some people call ballpoint pens a bic. Australians call them biros. Whatever we call them, we use them every day.

From Thoughts & Notions by Linda Lee & Barbara Bushby
of Heinle & Heinle Publishers 2002

Text 5 : Umbrellas

Umbrellas

The umbrella is a very ordinary object. It keeps the rain and the sun off people. Most umbrellas fold up, so it is easy to carry them.

However, the umbrella did not begin life as an ordinary object. It was a sign of royalty or importance. Some African tribes still use umbrellas in this way today. Someone carries an umbrella and walks behind the king or important person.

Umbrellas are very old. The Chinese had them in the eleventh century B.C. From there they traveled to India, Persia, and Egypt. In Greece and Rome, men wouldn't use them. They believed umbrellas were only for women.

When the Spanish explorers went to Mexico, they saw the Aztec kings using umbrellas. English explorers saw Native American princes carrying umbrellas on the east coast of North America. It seems that people in different parts of the world invented umbrellas at different times.

England was probably the first country in Europe where ordinary people used umbrellas against the rain. England has a rainy climate, and umbrellas are very useful there. Everybody uses umbrellas today. The next time you carry one, remember that for centuries only great men and women used them. Perhaps you are really a king or queen, a princess or prince.

From Thoughts & Notions by Linda Lee & Barbara Bushby
of Heinle & Heinle Publishers 2002

Text 6 : The Zipper**The Zipper**

The zipper is a wonderful invention. How did people ever live without zippers? They are very common, so we forget that they are wonderful. They are very strong, but they open and close very easily. They come in many colors and sizes.

In the 1890s, people in the United States wore high shoes with a long row of buttons. Women's clothes often had rows of buttons too. People wanted an easier way to put on and take off clothes.

Whitcomb L. Judson invented the zipper in 1893. He was an engineer in Chicago. He called the zipper a slide fastener. However, it didn't stay closed very well. This was embarrassing, and people didn't buy many of them. Then Dr. Gideon Sundback from Sweden solved this problem.

A zipper has three parts. 1. There are dozens of metal or plastic hooks (called *teeth*) in two rows. 2. These are fastened to two strips of cloth. The cloth strips are flexible. They bend easily. 3. A fastener slides along and fastens the hooks together. When it slides the other way, it takes the hooks apart.

Dr. Sundback put the hooks on the strips of cloth. The cloth holds all the hooks in place. They don't come apart very easily. This solved the problem of the first zippers.

From Thoughts & Notions by Linda Lee & Barbara Bushby
of Heinle & Heinle Publishers 2002

แบบทดสอบย่อยที่ 4

Name Class No.

Choose the best answer. (20 Marks)**Text 1 : Items 1 – 3 Mr. Leachim, Fourth-Grade Teacher****1. Robots**

- a. can help people in regular jobs
- b. cannot help people do difficult jobs
- c. cannot help people do dangerous jobs
- d. only carry mail

2. Mr. Leachim is a

- a. mail carrier robot
- b. mail carrier
- c. fourth-grade teacher
- d. fourth-grade teacher robot

3. Mr. Leachim has

- a. much money
- b. no advantages
- c. one hobby
- d. some advantages

Text 2 : Items 4 – 6 Money**4. People**

- a. use only paper money
- b. always use paper money
- c. always used coins in the past
- d. still do not use paper money all the time

5. On the island Yap, people use

- a. stones as money
- b. two tall men as money
- c. small stones
- d. cows as money

6. People on the island of Yap

- a. use Yap stones for everyday shopping
- b. still prefer Yap stones
- c. carry the rich on their shoulders
- d. sometimes use coins money

Text 3 : Items 7 – 10 Artist creators magic**7. What is the main idea of this story?**

- a. Why Gard is called “The Music Box Man”.
- b. Gard’s feelings about his work.
- c. Why Gard think music Boxes are special.
- d. Who helped Gard develop his interest and skill.

8. In addition to making music boxes, Gard enjoys

- a. working on damaged cars
- b. working on old houses
- c. going to high school
- d. none of the above

9. Gard has been making music boxes for

- a. 12 years
- b. 12 months
- c. 20 years
- d. 2 years

10. Gard likes to use oak to make his music boxes because of its

- a. strength and beauty
- b. cost
- c. size and shape
- d. smell

Text 4 : Items 11 – 13 Pencils and Pens

11. What is the main idea of this story?

- a. We use pens and pencils every day.
- b. Ballpoint pens and pencils are very useful inventions.
- c. It is difficult to make pens.
- d. There were several kinds of pens before ballpoint pens.

12. described a pencil in 1565.

a. A Swiss	b. A Hungarian
c. An Englishman	d. A Frenchman

13. The first pencils had in them.

a. lead	b. gold
c. ink	d. graphite

Text 5 : Items 14 – 17 Umbrellas

14. What is the main idea of this story?

- a. How to use umbrellas.
- b. Umbrellas are useful in the rain.
- c. For centuries only great people used umbrellas, but now ordinary people everywhere use them.
- d. The Chinese and Native Americans invented umbrellas.

15. Today people use umbrellas for

a. a sign of a great person	b. the sun
c. the rain	d. a, b, and c

16. India and Persia learned about umbrellas from

a. Spanish explorers	b. Aztecs
c. Egypt	d. China

Text 6 : Items 17 – 20 The Zipper

17. Zippers open and close by

a. bending	b. choosing
c. shooting	d. sliding

18. The hooks are

a. metal	b. plastic
c. cloth	d. a and b

19. Mr. Judson was an

a. American	b. inventor
c. engineer	d. a, b, and c

20. What is the main idea of this story?

- a. A zipper has hooks, cloth strips, and a slide fastener.
- b. How to make a zipper.
- c. People did not like the first zippers.
- d. Mr. Judson and Dr. Sundback gave us a wonderful invention, the zipper.

* * * * *

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

English Reading Test

Mathayomsuksa 1

50 minutes

40 marks

-- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- --

Directions : Choose the best answer.

[Text 1 : Item 1-3]

The kiwi is a bird from New Zealand that cannot fly. It lives in New Zealand's forests, but **people seldom see** it. The kiwi is **shy**, and will usually run away when anyone comes near it.

The kiwi is about the size of a chicken. It has a stocky body covered with shaggy, dull brown feathers. Its neck and legs are short, and its bill is long. The kiwi uses its long, thin beak to search in the ground and under dead leaves for caterpillars, worms and insects on which it feeds. It has no tail, and its wings are small and useless. The kiwi is the only bird that has nostrils at the end of its bill. Of all birds, only the kiwi has a good sense of smell. It hunts only at night, and hides itself during the daytime.

Today the kiwi is strictly protected to prevent its dying out.

(From Richard A Bonin. (1995). Multiple Reading Skill B, p. 85.)

1. The word "shy" means
 - a. easily excited.
 - b. difficult to catch.
 - c. easy to find.
 - d. afraid of people.
2. The phrase "people seldom see it" means people
 - a. like to see it.
 - b. do not often see it.
 - c. never see it.
 - d. enjoy seeing it.
3. The passage suggests, but does not say directly, that
 - a. the kiwi is a species in danger.
 - b. all the kiwis have already died.
 - c. there are no more kiwis in New Zealand.
 - d. soon there will be many more kiwis in New Zealand.

[Text 2 : Item 4-8]

Long ago there lived a very rich king named Midas. He had a very beautiful daughter called Marygold. **Although he dearly loved his daughter, Midas loved gold more than anything else.** Under his palace Midas had a secret room where he stored the golden treasures which he collected. One day a stranger visited King Midas and offered **to grant him a wish.** Midas wished for the Golden Touch. When he awoke the following morning everything that Midas touched turned into gold. His furniture turned into gold, his food turned into gold, and even his beloved daughter turned into gold. Midas became very sad. He had learned the hard way that gold **did not satisfy him.** When the stranger returned, Midas asked to give back the Golden Touch. The stranger told him to wash in the nearby river and use its water to bring life back to his daughter and change his belongings back to the way they were.

(From Richard A Bonin. (1995). Multiple Reading Skill B, p. 102.)

4. The phrase “did not satisfy him” means he was not when he had only gold.
 - a. sad
 - b. rich
 - c. happy
 - d. popular
5. The phrase “to grant him a wish ” means to
 - a. make him rich.
 - b. make him happy.
 - c. help him find more gold.
 - d. give him what he wants.
6. The sentence “Although he dearly loved his daughter, Midas loved gold more than anything else” means
 - a. the only thing Midas loved was gold.
 - b. the thing Midas loved most was gold.
 - c. Midas loved his daughter as much as gold.
 - d. the thing Midas loved most was his daughter.

7. The best title for this passage should be
- a. A Golden Wish
 - b. The King's Daughter
 - c. Golden Treasures
 - d. The King's Lesson
8. We can infer from the passage that
- a. gold can't buy happiness.
 - b. it is not good to be wealthy.
 - c. wealth always brings happiness.
 - d. wealthy people are never happy people.

[Text 3 : Item 9-11]

Read this conversation and answer Item 9-11

Sylvia : What's your favorite snack?
 Bob : Oh, it's a sandwich with peanut butter, honey, and banana. It's really delicious!
 Sylvia : Ugh! I've never heard of that! How do you make it?
 Bob : Well, first you take two pieces of bread and spread peanut butter on them. Then cut up a banana into small slices and put them on one of the pieces of bread. Then pour some honey over the bananas and put the other piece of bread on top.
 Sylvia : It sounds awful!

From : Richards, Jack C., Hull, Jonathan. (1996)
 Interchange English for International Communication. P. 24.

9. Which is the first step of how to make this kind of sandwich?
- a. Put the other piece of bread on top.
 - b. Pour some honey over the bananas.
 - c. Take two pieces of bread and spread peanut butter on them.
 - d. Cut up a banana into small slices.
10. What ingredient do you need to make a peanut butter sandwich?
- a. Lemon, bread, banana and barbecue
 - b. Honey, bread, banana and chicken
 - c. Peanut butter, honey, banana and vegetable
 - d. Bread, banana, honey and peanut butter

11. What is the last step of making a peanut butter sandwich?
- Put the other piece of bread on top.
 - Cut up a banana into small slices.
 - Pour some honey over the banana.
 - Take two pieces of bread and spread peanut butter on them.

[Text 4 : Item 12-14]

Items 12-14 Read the advertisement below and complete each sentence.

Smoke-free zones : Fears of backlash by tourists

A smoke-free zone is a place where people aren't allowed to smoke. A backlash means that people will get angry about something that was meant to help them.

The country's tough new smoke-free **zoning measures** are in danger of scaring away Asian tourists, who are mostly cigarette smokers and the most rapidly growing **holiday maker** group, the Thai Hotel Association said yesterday.

Many Asian tourists coming to the country, especially Koreans, are heavy smokers, said Samphan Paenpat, an adviser to the association, after a meeting held by the Public Health Ministry to prepare affected businesses for the smoke-free zone rules.

He said that based on the records of the 423 hotels comprising the association, 90 per cent of Asian visitors stayed in smoking rooms. The number of Korean tourists doubled last year from about 40,000 to more than 80,000. As well, the number of Japanese and Chinese tourists has continued to increase during the past few years.

From : NJ 248 Dec 1-15, 2002

12. According to the passage,
- most Asians travel to Thailand.
 - many Asians smoke.
 - smoking is illegal in most Asian countries.
 - all of the above.
13. Asians are the tourist group.
a. most popular	b. best dressed
c. fastest growing	d. friendliest
14. How many hotels are there in Thai Hotel Association?
a. 1,500	b. 40,000
c. 80,000	d. 423

[Text 5 : Item 15-17]**Items 15-17 Read the following passage and answer each question.**

We have two different types of memory. One is for remembering things over a short period. For example, we remember the beginning of a sentence until we have heard the end of it. This type of memory is called short-term memory. We use it for things we want to remember for a short time only, and we forget them quickly if our attention is diverted. We have a second memory system. It is called long-term memory. This is a permanent store of learning. There is no limit to the amount of things that can be stored in the Long-term memory. However, it is sometimes difficult to find the remembered item. In the short-term memory, forgetting is caused by distraction whereas in the long-term memory forgetting is caused by the difficulty in finding the data.

From Sonka, A.L. (1995). Skillful Reading, 2 nd, p. 101.

15. The text is about
 - a. remembering things.
 - b. length of memory.
 - c. types of memory.
 - d. purposes of remembering.
16. The text describes that
 - a. different kinds of memory have different amount of data to remember.
 - b. we have short-term memory and long-term memory.
 - c. sometimes it is difficult for us to remember everything.
 - d. we will forget things quickly if our attention is diverted.
17. "it" refers to
 - a. short term memory
 - b. long term memory
 - c. system
 - d. data

[Text 6 : Item 18-21]

DIRECTIONS : At the call of “Take your mark,” get into position. Place the right foot the farthest back with both the knee and toe touching the ground. You will take your first step with your right leg. The toe of your left foot should touch the ground and be even with your right knee. Your hands should be on the ground, behind the starting line. Your fingers should be pointing to the side. Keep your head down, your neck and shoulders relaxed, and arms well spread. As you hear ‘Get set,” raise your right knee and come up on the tips of your fingers. Your hips should be as high as your shoulders. Push off with both feet at the sound of “Go!”

Adapted from Intellman Chen & Christina Fang. (1995).
Essential English Reading Skills, p. 78 - 79

18. The directions tell you how to
a. run swiftly	b. develop footwork
c. get a good stride	d. get a good starting position
19. The toe of your left foot should be
a. always up in the air	b. even with your right knee
c. outside your arms	d. even with your head
20. Your hands should
a. be on the starting line	b. face each other
c. be on the ground	d. be kept folded
21. When you hear “Get set,”
a. raise your right knee	b. raise your head
c. lower your hips	d. lower your right knee

[Text 7 : Item 22-25]

Items 22-25 Read the following passage and answer each question.

Landing an airplane on a glacier is never easy. Landing on one when you can't see anything is next to impossible, but Doug Geeting, a **veteran** flyer in the Alaska range, did it once.

Several years ago, a climber was badly injured in a fall near Mount Foraker.

Several rescue attempts failed because of bad visibility. Then a doctor radioed that if the victim didn't get to a hospital soon, he would die.

Geeting had landed on Foraker before, so he had learned the locations of the surrounding peaks. He decided to approach the site from above the clouds, work out a pattern for reaching his goal, and then descend into the thick cloud cover. He knew that a single error would send him hurtling into a mountain.

Watching the plane's instrument panel, he made his way down between the mountain walls. When he reached 7,500 feet, he slowed to landing speed and went in. All of a sudden his plane stopped, and he heard people shouting. He'd made it!

Adapted from Richard A Boning. (1995).

Multiple reading Skills Second Edition, Book G, p.45.

22. The best title is
a. A Climbing Accident	b. Descent Through the Clouds
c. Doug Geeting – Expert Climber	d. A Crash Landing
23. Geeting went in to rescue the injured
a. doctor	b. flyer
c. climber	d. radio operator
24. Geeting knew he had landed when he
a. saw the clouds	b. crashed into a mountain
c. saw the glacier	d. heard people shouting
25. For his approach to Foraker, Doug Geeting depended on a good
a. assistant	b. map
c. memory	d. radio

[Text 8 : Item 26-33]

Items 26-33 Read the following passage and answer each question.

If you live in a large city, you can perform a quick, but effective experiment. Rub your fingers on the outside of windows of your house. Look at your finger tips! The dirt you are probably gazing at is caused by the pollution that **fouls our air.**

Living in a large city has many advantages. There are side effects of these advantages; however, they sometimes endanger our health. The exhaust fumes of thousands of cars, the smoke trails of giant airlines, the soot of numerous chimneys, and the tons of garbage created by millions of people have combined to make living in our cities a somewhat hazardous existence.

Efforts are underway in all our cities **to clean up the mess** that we all have helped to make. What do you think you can do to help out?

From Reading Skill I, p.93 Porntham Tochaisuk. (1994).

26. The best title for this passage is
 - a. Benefits of Urban Living.
 - b. Clean Air Everywhere.
 - c. Pollution in Our Cities.
 - d. The Trouble of Transportation.
27. Rubbing your fingers on the outside of a window will probably cause them to get
 - a. wet
 - b. clean
 - c. dry
 - d. dirty
28. In the passage, which is not mentioned as a cause of pollution?
 - a. Trains
 - b. Cars
 - c. Planes
 - d. Garbage
29. The passage is mainly about
 - a. doing experiments
 - b. pollution
 - c. cities
 - d. transportation
30. The expression **'fouls our air'** means
 - a. causes the air to be dirty.
 - b. causes the air to be favorable.

- c. makes the air scarce. d. makes the air clean.
31. One of the many causes of pollution in a large city is
- a. exhaust fumes b. water
- c. pedestrians d. tall buildings.
32. People who are responsible for the pollution problem
- a. become desperate.
- b. ignore the problem entirely.
- c. are working hard to solve it.
- d. move too slow to solve the problem.
33. The passage seems to suggest that
- a. pollution is not anyone's fault.
- b. it is people that cause pollution.
- c. garbage personnel are underpaid.
- d. only a few people pollute things.

[Text 9 : Item 34-40]

Items 34-40 Read the following passage and answer each question.

The jellyfish is one of the strangest forms of life to be found in the sea. First of all, it is not even a fish! It is an animal without a skeleton. Jellyfish are members of a large division of very simple animals called 'Coelenterata.'

Nine-tenths of the body of a jellyfish is composed of a jelly-like substance, and most of its is simply a stomach cavity. The jellyfish has no brain and no blood vessels.

Some jellyfish are very tiny, but there are others which may have a diameter of up to two feet! Jellyfish come in a variety of shapes and colours, and there are some which seem to glow when they are disturbed.

It is the tentacles of these jellyfish which often sting people quite painfully. The reason the jellyfish stings is that this is its method of obtaining food.

From Porntham Tochaisuk. (1994). Reading Skill I, p. 17.

- 34 The jellyfish is
a. a sea animal b. a fresh water fish

- c. a fish without a brain d. not a living thing
- 35 When it is disturbed, the jellyfish may
- a. spread out its tentacles b. make its body glow
- c. release its poison d. enlarge its body
- 36 The jellyfish often people painfully.
- a. bits b. kills
- c. stings d. poisons
- 37 The jellyfish catches food by using its
- a. stomach b. mouth
- c. poison d. tentacles
- 38 Jellyfish
- a. have two feet
- b. are very small animals
- c. can be seen in the dark
- d. have a variety of body forms and colours
- 39 The jellyfish stings because
- a. it has tentacles b. it has been disturbed
- c. of its sensitive brain d. it needs food
40. According to this passage, the jellyfish belongs to
- a. a division of very simple sea animals.
- b. a large division of sea plants.
- c. the same family as seahorses.
- d. the same group as starfish.

= = = = = Good Luck with Your Exam. = = = = =

ภาคผนวก ค

- ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

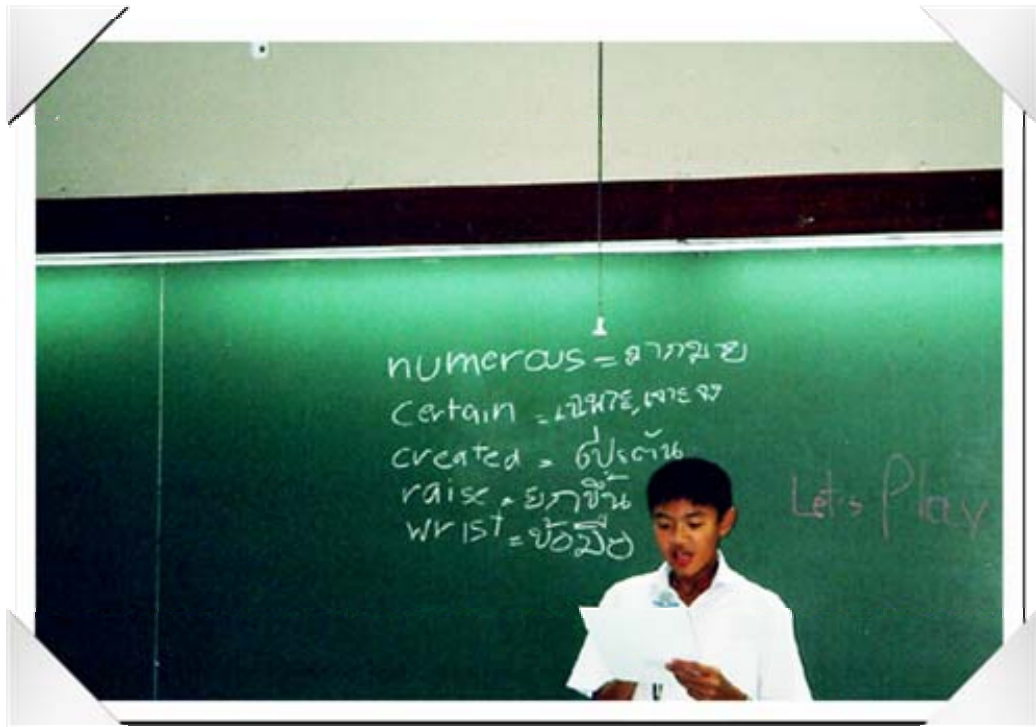
ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท
การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท
การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

ภาพประกอบ 3 ภาพแสดงการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท
การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

ภาคผนวก ง

- - แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- - แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ
ประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์

ภาคผนวก จ
รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล

**ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนรายบุคคลจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการ
อ่าน ใน Excel**

ตาราง 10 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 1 ใน
Excel

ตาราง 11 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 2 ใน
Excel

ตาราง 12 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 3 ใน
Excel

ตาราง 13 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและผู้เรียนครั้งที่ 4 ใน
Excel

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
และหลังการทดลอง

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
และหลังการทดลอง (ต่อ)

ภาคผนวก จ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทดลอง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทดลอง

1. อาจารย์สมกิจ กิจพูนวงศ์
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.วรนุช ตีรวิจิตรเกษม
ผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.จารีต องค์กรสุวรรณ
ที่ปรึกษากรรมการบริหารโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวฐิตารีย์ จันทองคำ
วันเดือนปีเกิด	31 กรกฎาคม 2509
สถานที่เกิด	อำเภอหลุมพินิจ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	60/9 ซอยเพชรบุรี 5 ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
พ.ศ. 2538	ศิลปศาสตรบัณฑิต (อังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2548	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	7.13	27.14	3.77
กลุ่มควบคุม	40	3.60	7.84	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	10.33	27.82	3.72

กลุ่มควบคุม	40	6.68	20.53	
-------------	----	------	-------	--

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้าง ระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ $t - \text{test for Dependent Samples}$ ปรากฏผลดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลองปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	7.13	27.14	8.65

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 3

3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	3.60	7.84	8.13

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏ ผลดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย
โครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	10.33	27.82	12.38

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5

วิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีขั้นตอนดังนี้ (Slavin. 1995 : 54 – 62)

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะบอกจุดประสงค์ให้ความรู้ เสนอสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะเลือกหัวข้อที่สนใจ และทำการศึกษาบัตรความรู้ โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำการทดสอบ โดยทดสอบเป็นรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาตนเอง (Individual Improvement Scores) เป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน และผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การได้รับการยกย่อง (Team Recognition) กลุ่มที่จะได้รับการยกย่องหรือได้รับรางวัล ต้องได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้